



Ο Καστανιώτης

Ηλεκτρονική διεύθυνση: okastaniotis@yahoo.gr

Όργανο Επικοινωνίας των Απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας



Τριμηνιαία Έκδοση • Έτος 43° • Αρ. Φύλλου 171 • Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2021 • Έκδοση - Διεύθυνση: Σύλλογος Καστανιωτών
Γραφεία: Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία • GREECE • Τηλ.: 210 25.16.938 • <http://www.kastanea.net> • Τιμή Φύλλου: 0,29 €

Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας στις 15 Μαΐου 2022



Από την Γενική Συνέλευση του 2020 στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών.
Στην πρώτη σειρά ο αείμνηστος Ιερέας μας π. Σταύρος Παπαχρίστος.

Μετά από αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, από το Φλεβάρη του 2020, και με την ελπίδα ότι η πανδημία θα βαίνει συνεχώς σε ύφεση, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας προγραμματίζει την διεξαγωγή εκλογαπολογιστικής Γενικής Συνέλευσης για τον προσεχή Μάιο και καλεί τα μέλη του να προσέλθουν στις εργασίες της.

Λόγω των μέτρων που είμαστε αναγκασμένοι να πάρουμε για να προστατέψουμε τα μέλη μας, δεν θα προσέλθουμε στον καθιερωμένο τα τελευταία χρόνια κλειστό χώρο του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών, αλλά σε ανοικτό στο κέντρο της Αθήνας. Το Καστανιώτικο μαγαζί "Προδόρπιον" στην οδό Ακαδημίας θα φιλοξενήσει τις εργασίες μας και μπορείτε να προσέλθετε

σ' αυτό την Κυριακή 15 Μαΐου οποιαδήποτε χρονική στιγμή μεταξύ των ωρών 10:30 π.μ. - 14:30 μ.μ.. Οι απολογισμοί θα δοθούν στα μέλη μας γραπτώς και οι εργασίες θα περιορισθούν στα απολύτως απαραίτητα με κύριο ζητούμενο την διεξαγωγή αρχαιρεσιών ενώπιον Εφορευτικής Επιτροπής και την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Δικαίωμα ψήφου έχουν τα ταμιακώς εντάξει μέλη.

Θα μπορείτε να καταθέσετε γραπτώς οποιαδήποτε πρόταση έχετε αλλά και να ανταλλάξετε απόψεις με τα μέλη του απερχόμενου Δ.Σ., με τους νέους/ες υποψήφιους/ες, με τα μέλη μας συγχωριανούς/ές μας και με τους φίλους/ες του χωριού μας που θα προσέλθουν.

Με την ελπίδα λοιπόν ότι η πανδημία θα είναι συνεχώς σε ύφεση και ότι ο καιρός θα είναι σύμμαχος, καλός & ανοιξιάτικος, σας παρακαλούμε να προσέλθετε και να τιμήσετε με τη συμμετοχή σας τις εργασίες της Γ.Σ. του Συλλόγου μας.

Δώστε συνέχεια και προοπτική στο έργο του Συλλόγου μας.

Περιμένουμε τις Υποψηφιότητές σας για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο και την Εξελεγκτική Επιτροπή.

Ο Σύλλογός μας, στο μέτρο που επιτρέπουν τα οικονομικά του, θα «δεξιοδεί» όλους όσους προσέλθουν στις εργασίες της Γ.Σ.

Πρόσκληση σε Τακτική Εκλογαπολογιστική Γενική Συνέλευση

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας "ο Άγιος Δημήτριος" καλεί τα μέλη του σε Τακτική Γενική Εκλογαπολογιστική Συνέλευση που θα γίνει την **15^η Μαΐου 2022**, ημέρα **Κυριακή** και κατά τις ώρες **10:30 π.μ. έως 14:30 μ.μ.** στο κατάστημα εστίασης **Προδόρπιον** που βρίσκεται στην Αθήνα, στη συμβολή των οδών Ακαδημίας 24 και Ασκληπιού.

Η ημερήσια διάταξη της Γενικής Συνέλευσης είναι η ακόλουθη:
Εκλογή Προεδρείου & Εφορευτικής Επιτροπής.
Διοικητικός & Οικονομικός απολογισμός του απερχόμενου Δ.Σ. για τα έτη 2020 και 2021.

Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής.
Ερωτήσεις-Παρατηρήσεις, επί του Διοικητικού και Οικονομικού απολογισμού καθώς και της έκθεσης της Ε.Ε. & Εγκρίσεις αυτών.

Απαλλαγή των μελών του Δ.Σ. και της Εξελεγκτικής Επιτροπής από κάθε ευθύνη.

Προτάσεις – υποδείξεις των μελών για θέματα του Συλλόγου και του χωριού μας.

Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέων μελών του Δ.Σ. και της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

• Παρακαλούνται όλα τα μέλη που επιθυμούν να είναι υποψήφιοι για το νέο Δ.Σ. και την Εξελεγκτική Επιτροπή να υποβάλλουν στο Δ.Σ. σχετική αίτηση μέχρι **9 Μαΐου 2022**. Η αίτηση των υποψηφίων μπορεί να αποσταλεί ηλεκτρονικά στη διεύθυνση okastaniotis@yahoo.gr, ή ταχυδρομικά στα Γραφεία του Συλλόγου, στη διεύθυνση: Σύλλογος Καστανιωτών Ευρυτανίας, Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία

• Θερμά παρακαλούμε όλα τα μέλη μας να προσπαθήσουν να είναι παρόντα την ημέρα αυτή στις εργασίες της εκλογαπολογιστικής μας Συνέλευσης. Λόγω των ειδικών συνθηκών και των απρόβλεπτων μέτρων που μπορούν να προκύψουν, παρακαλούμε τα μέλη μας να επικοινωνήσουν τηλεφωνικά με τα μέλη του Δ.Σ. δύο τουλάχιστον ημέρες πριν από τις εργασίες της Γ.Σ. και να επιβεβαιώσουν ότι οι εργασίες της Γ.Σ. θα γίνουν κανονικά. Τηλέφωνα επικοινωνίας: Αριστείδης Ντέκας(6977668616), Κωνσταντίνος Μπώκος(6978999877)

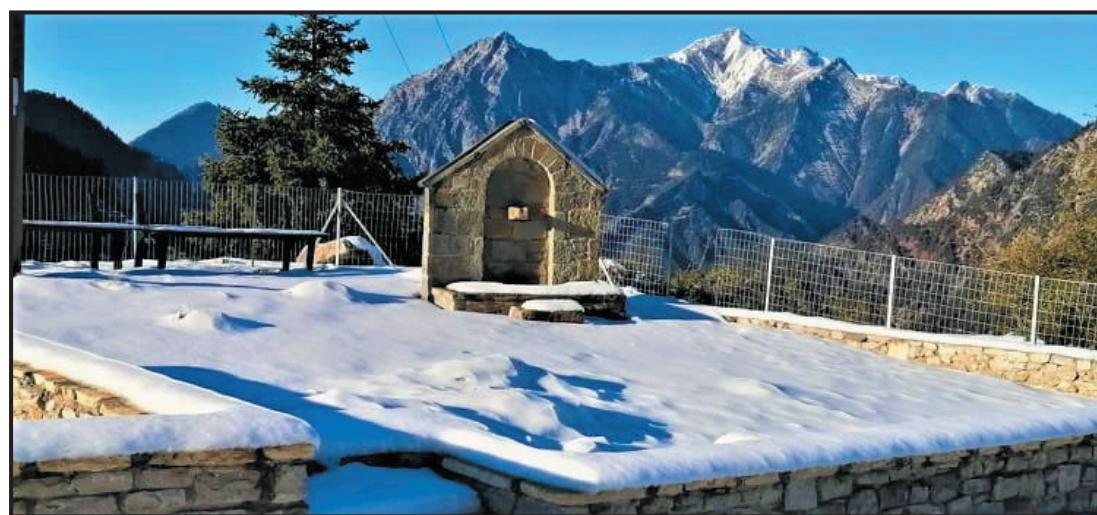
• Αυτή η Γ.Σ. πραγματοποιείται ύστερα από νόμιμη παράταση της θητείας του Δ.Σ. λόγω της πανδημίας του κορονοϊού. Για το λόγο αυτό και στα πλαίσια λήψης των προβλεπόμενων προληπτικών μέτρων, τα μέλη δύνανται να προσέρχονται μεμονωμένα ή κατά μικρές ομάδες, κατά το ως άνω χρονικό διάστημα, όπου θα ενημερώνονται γραπτώς για τα πεπραγμένα, θα μπορούν να καταθέτουν τυχόν προτάσεις και θα ψηφίζουν ενώπιον Εφορευτικής Επιτροπής.

Αθήνα 20 Δεκεμβρίου 2021
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Όταν φεύγουν οι άνθρωποι που καθόρισαν τον τόπο, είναι σαν να κλείνει ένα κεφάλαιο της ζωής μας.

Αυτό ισχυριζόμαστε όταν κάποιοι «μεγάλοι», πολιτικοί, μουσικοί, συγγραφείς κλπ πεθαίνουν και εμείς ξαφνικά νιώθουμε ένα κενό μέσα μας, γιατί καταλαβαίνουμε ότι πολύ δύσκολα κάποιος θα συνεχίσει το έργο τους.

Αυτό δεν ισχύει όμως μόνο για τις σπουδαίες προσωπικότητες της επιστήμης, της τέχνης και της πολιτικής. Όταν κάποιοι από τους λιγοστούς του μικρού και άσημου χωριού μας φεύγουν για την ουράνια πολιτεία, νιώθουμε και εμείς οι συγχωριανοί τους αυτό το κενό μέσα μας, γιατί ξαφνικά



Καστανιά view (θέα – άποψη της Καστανιάς, του Κρικελοποτάμου, της Καλιακούδας & της Χελιδόνας από την τοποθεσία Μελίσι) φωτογραφία: Νίκος Μπώκος

διαπιστώνουμε ότι ήταν οι τελευταίοι εκπρόσωποι σ' αυτό που δημιουργούσαν με την εργατικότητα τους αλλά και με το απαραίτητο ταλέντο.

Το Φλεβάρη που μας πέρασε επισκέφθηκα την Καστανιά και τα βήματα της καθημερινής βόλτας με έφεραν στο Μελίσι, εκεί που προσπαθεί ο Σύλλογός μας να διαμορφώσει ένα μικρό τόπο αναψυχής, με παγκάκια κάτω από σκιά, με τρεχούμενο νερό από πέτρινη παραδοσιακή βρύση, με υπέροχη θέα προς τον ποταμό και τα γύρω βουνά και κυρίως με την πανοραμική άποψη όλου

(συνέχεια στη σελίδα 4)

Πριν 29 χρόνια

Η εφημερίδα ο Καστανιώτης (αρ. φύλλων 57 & 58) έγραφε:

Τα νέα του χωριού

Στις 9-8-92 ήλθε στην Καστανιά η υφυπουργός και βουλευτής του νομού μας κ. Ντόρα Μπακογιάννη, συνοδευόμενη από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών κ. Νικόλαο Τσιτούρη, τον Περιφερειάρχη κ. Παπαδημητρίου, τον Νομάρχη κ. Ράπτη, τον Διευθυντή Αστυνομίας και από πολλούς άλλους παράγοντες του νομού μας. Συγκεντρώθηκε όλο το χωριό, το Κοινοτικό Συμβούλιο, ο Σύλλογος κ.λ.π. Αφού τους καλωσόρισε ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Χρήστος Κουτρούμπας και ο Πρόεδρος κ. Ευθύμιος Κατσιάκας, έγινε ενημέρωση για τα φλέγοντα θέματα του χωριού μας και δόθηκαν οι εξής απαντήσεις:

Για το πρώτο θέμα, διαπλάτυνση και ασφαλτόστρωση του δρόμου Προυσού-Καστανιά, φέτος θα γίνουν μερικά τεχνικά έργα στον Τόρνο στα τρία ρέματα και ένα στις Τσαπουρνιές.

Για το δεύτερο θέμα, διάνοιξη του δρόμου Γράδα-στροφή που ο εργολάβος κ. Αθανασιάδης προχώρησε τον δρόμο κόβοντας τον βράχο, μας διαβεβαίωσε ο κ. Νομάρχης ότι θα βάλει σιδερένια γέφυρα.

Για το τρίτο θέμα, τα τηλέφωνα. Το θέμα αυτό θα λυθεί μέχρι τέλους του 92, γιατί ήδη γίνεται νέο τηλεφωνικό κέντρο στον Προυσό που θα δώσει 50 γραμμές στην Καστανιά.

Για το τέταρτο θέμα, ο δρόμος προς τον Άγιο Νικόλαο, ο κ. Νομάρχης υποσχέθηκε να στείλει Γεωλόγο για χάραξη από το Πλατανάκι, περνώντας πάνω από το σπίτι Αναστασόπουλου Σπαρτοκαλύβα. Αν το επιτρέπει το έδαφος θα γίνει. Από τον Πέρα Μαχαλά το απέκλεισε λόγω κατολίσθησης.

Για το πέμπτο θέμα, εσωτερική οδοποιία, ο κ. Νομάρχης ενημέρωσε ότι το 92 πήγαν στο χωριό 3.200.000 δρχ και επισήμανε ότι πρέπει κάποτε να καταλάβουμε ότι από όλα

τα σπίτια του χωριού μας θα πρέπει να περνά ο αυτοκινητόδρομος και να μη κουβαλάμε τα ξύλα στον ώμο (πάνε και τα μουλάρια και τα γαϊδούρια, δεν υπάρχουν στο χωριό) και να αφήσουμε τα μικροσυμφέροντα, δίνοντας διάβαση για να γίνουν δρόμοι. Δεν είναι λύση τα καλντερίμια.

Για το έκτο θέμα, Κοινοτικό Γραφείο-Ιατρείο, ο κ. Γενικός Γραμματέας υπεσχέθη δάνειο άτοκο 10.000.000 δρχ, για να αρχίσουν τα έργα (έχει γίνει μελέτη προϋπολογισμού 28.000.000 δρχ)

Για την Κοινότητα
Χρήστος Κουτρούμπας
Για το Σύλλογο
Ευθύμιος Κατσιάκας

Όργανα παιδικής χαράς

Με φροντίδα του Προέδρου του Συλλόγου μας και της κ. Κούκου προς τον Δήμαρχο Γλυφάδας, μας χορήγησαν όργανα παιδικής χαράς(κούνιες, τραμπάλες, γύρο κλπ) τα οποία απεστάλησαν στο χωριό μας και θα φροντίσουμε για την τοποθέτησή τους για να δώσουμε

μεγάλη χαρά στα παιδιά του χωριού μας.

Ευχαριστήριο & ευχές



Η συγχωριανή μας κ. Δήμητρα Ν. Μπαλαγιάννη, ευχαριστεί θερμά το Δ.Σ. του Συλλόγου μας για τη αναγνώριση των κόπων και της δουλειάς που προσφέρει στις εκκλησίες του χωριού μας. Τέλος εύχεται σ' όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στους συγχωριανούς, ευτυχισμένο και ειρηνικό το νέο έτος 1993.

Σύλλογος των απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας “Ο Άγιος Δημήτριος”

Αγαπητοί συγχωριανοί & συγχωριανές, αγαπητά μέλη του Συλλόγου μας στην Ελλάδα και το εξωτερικό, αγαπητοί Τορνιώτες, Προδρομίτες & Προυσιώτες που λαμβάνετε ανά τρίμηνο την εφημερίδα μας “Ο Καστανιώτης” και ενημερώνεστε για όλα όσα συμβαίνουν (ευχάριστα & δυσάρεστα), αλλά και όσα αφορούν τον όμορφο τόπο της καταγωγής μας, τα μοναδικά χωριά μας που είναι ριζωμένα στην οροσειρά του Παναιτωλικού, σας ενημερώνουμε ότι ο Σύλλογός μας ανταποκρίνεται δύσκολα στα έξοδα λειτουργίας του.

Γνωρίζετε όλοι ότι τα έξοδα έκδοσης της εφημερίδας μας, η συντήρηση του Πολιτιστικού Κέντρου, του Σχολείου και των εγκαταστάσεων στον Άγιο Δημήτριο, οι πολιτιστικές μας εκδηλώσεις και τα έργα που πραγματοποιεί ο Σύλλογός μας, όλα καλύπτονται αποκλειστικά από τις δικές σας συνδρομές και χορηγίες.

Για να καλυφθούν όλες οι ανωτέρω υποχρεώσεις,

Σας απευθύνουμε έκκληση για την οικονομική στήριξή σας. Περιμένουμε την ετήσια συνδρομή σας.

Σας ενημερώνουμε ότι για την διευκόλυνσή σας μπορείτε να δώσετε τις συνδρομές σας στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας ή να καταθέσετε χρήματα στον Λογαριασμό του Συλλόγου στην Eurobank-Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Για οποιαδήποτε κατάθεσή σας, παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε στη συνέχεια ηλεκτρονικά στο email: okastaniotis@yahoo.gr ή τηλεφωνικά στα τηλ: 6977668616 Αριστείδης Ντέκας, 6944556990 Κωνσταντίνος Μπώκος, ή ταχυδρομικά στη διεύθυνση: Σύλλογος Καστανιωτών Ευρυτανίας- Προμάχων 3 - 142 32 Νέα Ιωνία, για να εκδώσουμε σχετική απόδειξη και να σας την αποστείλουμε ταχυδρομικά.

EUROBANK - Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο
Σύλλογος Καστανιωτών Ευρυτανίας ο Άγιος Δημήτριος
Αριθμός Λογαριασμού 0026 0630 08 0100293867
IBAN Λογαριασμού GR3102606300000080100293867
Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την ανταπόκρισή σας.
Από το Δ.Σ.

Αγαπητοί συγχωριανοί.

Όσοι επιθυμείτε να βοηθήσετε στην έκδοση της εφημερίδας μας, μπορείτε να στέλνετε άρθρα, διάφορες ειδήσεις που αφορούν τον τόπο μας, παλιές ανέκδοτες ιστορίες του χωριού μας καθώς και φωτογραφίες στην διεύθυνση.

Ντέκας Αριστείδης
Προμάχων 3
142 32 Ν. Ιωνία
ή στο email okastaniotis@yahoo.gr
τηλέφωνα επικοινωνίας: 210 2516938/6977668616

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Για να δημοσιευτεί οποιοδήποτε κοινωνικό γεγονός που αφορά την οικογένειά σας, ή κάποιο συγγενή σας, θα πρέπει να μας ενημερώσετε τηλεφωνικά ή με επιστολή σας και καλό θα είναι να μας στείλετε και οποιαδήποτε σχετική φωτογραφία, η οποία μετά την δημοσίευση θα σας επιστραφεί. Επίσης σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε στην περίπτωση που αλλάξει η διεύθυνσή σας ή αν δεν λάβετε κάποιο τεύχος της εφημερίδας μας. Τα τηλέφωνα επικοινωνίας και το email αναφέρονται παραπάνω.

Οι Προσφορές των συγχωριανών μας

- Ο **Στέφανος Μπώκος**, προσέφερε στο Σύλλογο, 50,00 € στη μνήμη Γ. Λωρίδα και 100,00€ για την εφημερίδα “Ο Καστανιώτης”.
- Ο **Κώστας Ι. Μπώκος**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00 € για το έργο στο Μελίσσι.
- Η **Καίτη Θεοδώρου Παπαχρίστου**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00€ στη μνήμη του αδερφού της Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου.
- Η **Μαντώ Παπαζαχαρία**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00 €.
- Ο **Ηλίας Ηλ. Δεληκωστόπουλος**, στη μνήμη της μητέρας του Κωνσταντώς και αντί μνημοσύνου, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00€.



Σας ενημερώνουμε ότι εκκρεμεί η δημοσίευση και άλλων προσφορών. Αυτές θα ανακοινωθούν στο επόμενο φύλλο μας. Ζητούμε συγγνώμη καθώς και την κατανόηση των δωρητών.

Ο Σύλλογος εκφράζει σε όλους τους δωρητές τις ευχαριστίες του και τους εύχεται ατομική και οικογενειακή υγεία.

Σημείωση: Από τα παραπάνω χρηματικά ποσά, αυτά που προσφέρονται στο Σύλλογο αφορούν αποκλειστικά και μόνο τις ενισχύσεις που δόθηκαν από συγχωριανούς μας και συγκεκριμένα:

-Δημοσιεύονται τα χρηματικά ποσά που προσφέρουν τα μέλη μας όταν αυτά υπερβαίνουν το ποσό της ετήσιας εισφοράς καθώς και της συνδρομής της εφημερίδας μας.

-Δημοσιεύονται τα χρηματικά ποσά που στέλνονται στο Σύλλογο από το εξωτερικό, καθώς και από μη μέλη του Συλλόγου.

-Χρηματικά ποσά που αφορούν την ετήσια εισφορά των μελών του Συλλόγου και την συνδρομή της εφημερίδας μας δεν δημοσιεύονται.

Σε περίπτωση που κάποιο χρηματικό ποσό ή όνομα δωρητή έχει αναγραφεί λανθασμένα, καθώς και σε περίπτωση που λησμονήσαμε κάποια δωρεά, ζητούμε ειλικρινά συγγνώμη και θα παρακαλούσαμε να μας ενημερώσετε για να προβούμε σε διόρθωση ή δημοσίευση στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Το Βήμα του Προυσού

Ο Σύλλογος των Απανταχού Προυσιωτών, στο τακτικό του συμβούλιο το Νοέμβριο του 2021 αποφάσισε η εκλογοαπολογιστική του Συνέλευση να γίνει την Κυριακή 10 Απριλίου και σε περίπτωση μη απαρτίας την Κυριακή 17 Απριλίου (Κυριακή των Βαίων), στο χώρο που είχε γίνει και την προηγούμενη φορά στη Νέα Σμύρνη (Αίθουσα Ιμβρίων) και ώρα 11:00

Αίθουσα εκδηλώσεων Συλλόγου Ιμβρίων
Ελευθερίου Βενιζέλου 80,
171 22 Νέα Σμύρνη/Αττική

Λόγω της πανδημίας, και εάν δεν αλλάξει κάτι μέχρι τότε, παρακαλούμε να είστε σε επαφή με τα μέλη του Συλλόγου ώστε να επιβεβαιωθεί η πραγματοποίηση της Γ.Σ. και των αρχαιρεσιών. Για τον ίδιο λόγο φέτος δεν θα γίνει η κοπή της πίτας αλλά ούτε και η καθιερωμένη βράβευση των νέοεισασκτέων που θα γίνει καλοκαίρι στο χωριό

Θα ακολουθήσει και αναλυτική ανακοίνωση με το πρόγραμμα της ημέρας

Το Δ.Σ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΣ

Έστω και ετεροχρονισμένα, πληροφορηθήκαμε για επιτυχίες Καστανιωτόπουλων στην Ανώτατη εκπαίδευση και σας ενημερώνουμε.

- Τα αδέρφια, **Ιωάννης, Ρομπέρτα & Ηλέκτρα Ράου** του Παύλου και της Βασιλικής Παπαγιάννη (εγγόνια του Ιωάννη και της Ιφιγένειας Παπαγιάννη) εισήχθησαν στις σχολές Πληροφορικής, Μηπιαγωγών και Κοινωνικών Λειτουργιών αντίστοιχα, στην Αθήνα.
 - Η **Γεωργία Κωνσταντοπούλου** του Βασιλείου και της Κατερίνας Καλατζή, πέρασε στο Εθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης.
- Στους επιτυχόντες ευχόμαστε υγεία, καλή πρόοδο και πάντα επιτυχίες στη ζωή τους.**

Πωλούνται δύο οικόπεδα στην Καστανιά: Το ένα 352,51τ.μ. με αγροικία 45 τ.μ. (με υπόγειο) και το άλλο 300τ.μ.. Και τα δύο οικόπεδα είναι εντός σχεδίου και βρίσκονται στη τοποθεσία Κυριακάλωνα.

Τηλ. επικοινωνίας: 6972018069

• Ο **Ηλίας Δεληκωστόπουλος** του Ηλία πωλεί σπίτι πέτρινο 40τ.μ., πλήρως επιπλωμένο και εξοπλισμένο (σκεύη, συσκευές, οικοσκευή, κουζίνα, ιματιοθήκη κλπ.), πλησίον της Εκκλησίας της Παναγίας, στην Καστανιά Προυσού Ευρυτανίας. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6979-738323

Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ

Τριμηνιαία Έκδοση
Ιδιοκτήτης:
Σύλλογος των Απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας
«Ο Άγιος Δημήτριος»
Έδρα: Δ.Δ. Καστανιάς Προυσού Ευρυτανίας
Γραφεία στην Αθήνα:
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
• • •

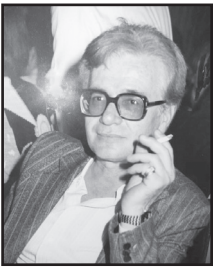
Εκδότης και Επιμελητής Έκδοσης
Αριστείδης Κ. Ντέκας
Πρόεδρος του Συλλόγου
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
Τηλ.: 210 25 16 938
• • •

Σύνταξη Φύλλου και Επιμέλεια ύλης:
• **Αριστείδης Ντέκας**
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
Τηλ.: 210 25 16 938
email:okastaniotis@yahoo.gr
Συνεργάτες:
Ζηνέλης Δημήτριος
Ζηνέλης Ζαχαρίας
Συνδρομές επίσημες: 15 ευρώ
Αρ. Λογ.

0026 0630 08 0100293867
IBAN GR3102606300000080100293867
Φωτοστοιχειοθεσία, σελιδοποίηση, μοντάζ:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ
Γερανίου 7, Αθήνα 105 52
Τηλ/Fax: 210 5244309
Κωδικός Γ.Γ.Ε.: 4020

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 29/10/2021 απεβίωσε στην Αθήνα ο **Βασίλης Σερ. Λάζος**, σύ-



ζυγος της Αικατερίνης (Κατίνας) Νικ. Τα-ραμπίκου, ετών 78. Καταγόταν από το Στέ-νωμα, ήταν α δ ε λ φ ό ς

του αείμνηστου παλιού δασκάλου του χωριού μας Κώστα. Η κηδεία του έγινε την Τρίτη 2/11/2021 στο Κοιμητήριο Καισαριανής. Στη σύζυγό του, στις οικογένειες των θυγατέρων τους Μαίρης και Βασιλικής καθώς και στα αδέρφια του και τους λοιπούς συγγενείς απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια για την απώλεια του αγαπημένου τους.

• Άλλος ένας Καστανιώτης από



τη μεγάλη οικογένεια των Δελι-γιανναίων που κάποτε ήταν ονο-μαστή στο χωριό μας και πολλά προσέφερε σε κάθε το-μέα, ο **Ιωάννης Νικολάου Δελι-γιάννης** έφυγε από κοντά μας στις 29/10/2021, σε ηλικία 77 ετών. Η εξόδιος ακολουθία έγινε τη Δευτέ-ρα 1/11/2021 στον Ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Παραβόλας. Απευθύ-νουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια σε όλους τους οικείους και συγ-γενείς του και ευχόμαστε να είναι αιωνία η μνήμη του.

• Τα χτυπήματα στην ευρύ-τερη οικογένεια Ζηνέλη στο Λος Άντζελες δυστυχώς είχαν συνέ-χεια. Μετά το θάνατο του δευτε-ρό τ ο κ ο υ α δ ε λ φ ο ύ Νίκου στις 16 Μαρτίου 2021 και νωρίτερα στις 4 Ιου-



λίου 2018 που έφυγε πρόωρα και αιφνίδια η αγαπημένη νύφη Άννα Ζηνέλη, σύζυγος του άλλου αδελ-φού Κώστα Ανδρ. Ζηνέλη, τώρα οι απώλειες ήλθαν στην οικογένεια της αδελφής Διαμάντως. Ο αγαπη-τός μας Παναγιώτης Ανδρ. Ζηνέ-λης, αδελφός της Διαμάντως, μας μετέδωσε τα δυσάρεστα, ως εξής: «Στις 24 Νοεμβρίου, 2021 έφυγε από κοντά μας ο **Άγγελος Τσουκαλάς**, ο σύζυγος της αδερφής μας Διαμάντως Ζηνέλη. Ύστερα από το μεγάλο πόνο που έχασαν το μοναχογιό τους Διο-νύση πριν λίγους μήνες κατέλη-ξε στο νοσοκομείο και απεβίωσε πριν μερικές μέρες. Γεννηθείς το 1933 γνώρισε τη Διαμάντω και παντρευτήκανε στη Γερμανία ενώ μετέπειτα μετακόμισαν το 1968 στο Λος Άντζελες για μια καλύ-τερη ζωή, το οποίο το πετύχανε, αλλά μακριά από την πατρίδα. Το σώμα του ωστόσο θα επιστρέψει εκεί που πάντα ήταν το μυαλό του, στη γενέτειρα πατρίδα του, τη Ζάκυνθο. Θα μας λείψει η παρου-σία του και η γενναιοδωρία του με τελευταία αυτή της προσθήκης ενός χρηματικού ποσού για την τοχοποίηση στον Άγιο Γεώργιο Καστανιάς. Ας αναπαυθεί η ψυχή του και ζωή σε μας».

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και ευχόμαστε να έχει η ψυχή του την αιωνία ανάπαυση στον Παράδεισο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
(Όσα μας είπατε, ή έτυχε να μάθουμε)

• Στο Νοσοκομείο Καρπενησί-ου άφησε την τελευταία του πνοή στις 12/12/2021 ο **Γιώργος Αθ. Τσατσαράγγκος**, που καταγόταν από το Λι-ναράκι της Καστανιάς και μετά το 1969 είχε εγκαταστα-θεί στον Π ρ ο υ σ ό . Είχε γεννη-θεί το 1929 και έμενε τα



τελευταία χρόνια στο Καρπενήσι. Δυστυχώς ο κορωνοϊός τον χτύ-πησε ύπουλα και ύστερα από 14 μέρες νοσηλεία κατέληξε.

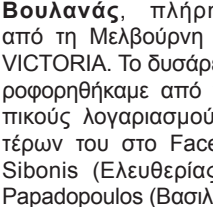
Ήταν από πτωχή αλλά τιμιότα-τη οικογένεια και τα χρόνια εκεί-να στην Καστανιά όπου είχε δη-μιουργήσει την πρώτη του οικο-γένεια ήταν απ' όλους αγαπητός και προθυμότατος και πιστός εργά-της. Δυστυχώς τα χτυπήματα της μοίρας τού στερήσαν αρχικά ένα από τα παιδιά του σε μικρή ηλικία και στη συνέχεια τη σύντροφό του που έπεσε από το παλιό συρμα-τογέφυρο και πνίγηκε στον Κρικελ-λοπόταμο. Έτσι αναγκάστηκε να δημιουργήσει νέα οικογένεια στον Προυσό όπου και εκεί απολάμβανε της εκτίμησης και της αγάπης των νέων συγχωριανών του.

Δυστυχώς η οικογένειά του μένει με το παράπονο πως δεν μπόρε-σαν να του συμπαρασταθούν, να του δείξουν στις δύσκολες στιγμές την αγάπη τους και να του κλεί-σουν οι ίδιοι τα μάτια, αλλά και να μπορέσουν να τον δουν και να του δώσουν τον τελευταίο ασπασμό στον Προυσό, αφού τα υγειονομι-κά πρωτόκολλα δεν άφησαν τέτοια περιθώρια.

Απευθύνουμε στα παιδιά του και στα εγγόνια του, τον αδελφό του Φώτη και στους λοιπούς συγγενείς τα θερμά μας συλλυπητήρια και ευχόμαστε να έχουν ζωή να θυμύ-νται την καλοσύνη του.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε την εγγο-νή του Δημήτρη από την κόρη του Μαρία, χήρα Δημ. Παπακτασιά, που μας έδωσε τις λεπτομέρειες του θλιβερού γεγονότος.

• Η καστανιώτικη ομογένεια στην Αυστραλία είναι φτωχότερη. Πριν καλά – καλά συμπληρωθούν πέντε μήνες από τις 13 Αυγούστου 2021 που ανηφόρισε για τα ουρά-νια η πολυ-αγαπημένη του σύζυ-γος Παρα-σκευή, δεν άντεξε το χ ω ρ ι σ μ ό τους και την ακολού-θησε στις 10/1/2022



και ο σύζυγός της **Δημήτρης Βουλανάς**, πλήρης ημερών, από τη Μελβούρνη - MITCHAM, VICTORIA. Το δυσάρεστο νέο πλη-ροφορηθήκαμε από τους προσω-πικούς λογαριασμούς των θυγα-τέρων του στο Facebook, Freda Sibonis (Ελευθερίας) και Shiela Papadopoulos (Βασιλικής). «**Με βαριά καρδιά μοιραζόμα-στε μαζί σας ότι ο μπαμπάς μας Jim πέθανε σήμερα. Τώρα μπο-ρεί να επανενωθεί με τη μαμά μας που του έλειπε τόσο πολύ τους τελευταίους 5 μήνες**». Ο αεί-μνηστος μπαρμπα-**Jim**, που είχε γεννηθεί στις 28/2/1939, ήταν από τους αγαπημένους στην Αυστρα-λία αλλά και στην Ελλάδα και από τους απανταχού συμπατριώτες γαμβρούς της Καστανιάς. Η σύζυ-γός του Παρασκευή ήταν αδελφή του αείμνηστου καταστηματούχου

μπάρμπα Χαρίλαου Κουτρούμπα. Από το έτος 1962, μετανάστευσε στην Αυστραλία, δημιούργησε οι-κογένεια με το Δημήτρη Βουλανά, χάρηκαν δυο κόρες και έναν γιο, εγγόνια, δισέγγονα. Εργάστηκαν σκληρά σε δικές τους επιχειρήσεις, επισκέπτονταν τακτικά την πατρίδα και τους εδώ συγγενείς, ιδιαίτερα στις δεκαετίες 1980 και 1990, από όπου κράτησαν πλούσιο φωτο-γραφικό αρχείο και λήψεις video. Ενδιαφέρονταν για το χωριό μας και αποτελούσαν σύνδεσμο των συμπατριωτών μας εκεί με το χω-ριό μας, με ξεχωριστό ενδιαφέρον για το Σύλλογο Καστανιωτών. Σε όλους τους συγγενείς τους στην Αυστραλία - Ελλάδα και παντού, ξεχωριστά όμως στις κόρες τους Ελευθερία και Βασιλική και στο γιο τους Αστέριο με τις οικογένειές τους απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και ευχόμαστε να είναι η μνήμη των γονέων τους αιωνία, να ζουν να τους θυμούνται και να ακολουθούν το παράδειγμα και τις συμβουλές τους.

• Εντελώς απρόοπτα και πολύ νωρίς σε ηλικία 74 ετών άφησε την τελευταία του πνοή στην Αθή-να ο συμπατριώτης μας **Θανάσης Ευαγ. Καραγιώργος**, σύζυγος της Λαμπρινής Χαρ. Λωρίδα. Μια δυσφορία ένωσε το βράδυ στις 27/1/2022 και ώσπου να μεταφερ-θεί στο Νοσοκομείο εξέπνευσε. Γεννημένος στο Αργυρό Πηγάδι σε



εποχές δύσκολες και έχοντας την ατυχία να μείνει ορφανός από πα-τέρα σε πολύ μικρή ηλικία ρίχτηκε στον αγώνα για ζωή. Μετά το Δη-μοτικό Σχολείο, νεαρός, έφυγε για την Αθήνα και ασχολήθηκε με τις οικοδομικές εργασίες, κυρίως με την τοποθέτηση πλακιδίων. Πάλεψε όχι μόνο για τον εαυτό του αλλά και για τα μικρότερα αδέρφια του και τη μάνα του, που τους πήρε μαζί του, πρόθυμος ακόμα να δώ-σει ένα μεροκάματο στο χωριανό ή τον φίλο που το είχε ανάγκη. Πρό-σχαρος τύπος, δημιουργούσε κέφι στην παρέα, άριστος οικογενειάρ-χης, εργατικότατος στις οικοδομικές εργασίες. «Κυνηγούσε» τη δουλειά, έπιαναν τα χέρια του. Για μεγάλα διαστήματα εργαζόταν και στην Κα-στανιά, ασκώντας παράλληλα το αγαπημένο του σπορ το κυνήγι και καλλιεργώντας τον κήπο του για τα απαραίτητα, όσο του επέτρεπαν οι οικογενειακές του υποχρεώσεις.

Τελευταίες του εργασίες η εκπλη-κτική διαμόρφωση με πέτρα του χώρου στη νέα βρύση στο "Μελίσι-σι" που επιμελείται ο Σύλλογός μας, τα τοιχία επίσης με πέτρα στον Άγιο Γεώργιο και πολλές άλλες. Η απου-σία του θα είναι δύσκολη για όλους μας. Απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στη βαρυσπενθούσα σύζυγό του Λαμπρινή, στα τέσσερα παιδιά τους με τις οικογένειές τους και στους λοιπούς συγγενείς. Καλό σου ταξίδι στον Παράδεισο, Θα-νάση, αιωνία σου η μνήμη. Η ζωή σου ήταν μια όμορφη παρουσία και θα μείνει ζωντανή στη μνήμη όλων σε γνώρισαν. Η εξόδιος Ακολουθία ψάφθηκε στον Ι. Ν. Αγίων Αποστό-λων Πεύκης στις 3 Φεβρουαρίου και η ταφή έγινε την ίδια μέρα στο

αγαπημένο του χωριό, την Καστα-νιά.

Δεν πέρασαν καλά - καλά δυο εβδομάδες από το θάνατο του αγα-πημένου μας Θανάση και η λατρευ-τή του σύζυγος **Λαμπρινή Λωρί-δα Καραγιώργου**, 68 ετών, πήρε τον ίδιο δρόμο... Δεν άντεξε μόνη της, βιάστηκε να συναντήσει στους ουρανούς το αγαπημένο της ταίρι, στις 8/2/2022. Ο πόνος αβάστα-χτος για τα παιδιά, τα εγγόνια, τους συγγενείς, φίλους και συμπατριώ-τες. Η Λαμπρινή, πάνω από είκοσι χρόνια έδινε σκληρές και συνεχό-μενες μάχες και έβγαине νικήτρια. Τώρα, ο Χάροντας, με βοηθό και τον κορωνοϊό, νίκησε και τους δυο, αλλά δεν κατάφερε να 'χωρίσει το αγαπημένο ζευγάρι. Μαζί σε τούτη τη ζωή, μαζί και στην άλλη. Καλό της ταξίδι, και πάλι θερμά συλλυπη-τήρια στα παιδιά τους, τα εγγόνια και τους αγαπημένους συγγενείς. Η νεκρώσιμος ακολουθία έγινε στις 15/2/2022 στην ενορία τους στην Πεύκη και αναπαύεται στο Κοιμητή-ριο Αμαρουσίου.

• Πλήρης ημερών αναχώρη-σε στις 18/2/2022, για την ουράνια Πολιτεία η **Ουρανία Ανδρ. Γου-βαλάρη**, το γένος Δημ. Κ. Ζηνέλη. Είχε γεννηθεί το 1924 στην Κα-στανιά και



από τις αρ-χές της δε-καετίας του 1950 είχε παντρευτεί τον Ανδρέα Γ ο υ β α - λάρη και διέμεναν στην Αε-τόπετρα Τριχωνίδας. Είχαν απο-κτήσει τέσσερα παιδιά, έναν γιο και τρεις κόρες. Δυστυχώς η ζωή της επιφύλαξε πολλές πίκρες και δοκιμασίες, καθώς εκτός από τις σκληρές συνθήκες που της πρό-σφερε και αντιμετώπιζε πάντα με υπομονή και απέραντη καλοσύνη, της στερήσε νωρίς το γιο της και στην τελευταία δεκαετία απανωτά μία κόρη της, δυο γαμπρούς και το σύζυγό της. Της χάρισε όμως σε αντάλλαγμα μακροζωία, εγγόνια και δισέγγονα. Ήταν αγαπημένη μου θεία, αδελφή του αείμνηστου πατέρα μου Γεωργίου Δ. Ζηνέλη. Πάντα με τον καλό λόγο και το αυπτόκριτο εν-διαφέρον της για όλους τους συγγε-νείς, φίλους και συμπατριώτες. Ήταν τόσο καλόκαρδη, γνήσια και παρα-δοσιακή μορφή. Καλό σου ταξίδι, καλή μου θεία, αναπαύσου πια στον Παράδεισο και κουβέντισε ατελείω-τα εκεί με τα αγαπημένα σου πρό-σωπα που τόσο πολύ αναζητού-σες τελευταία και τα καλούσες με το όνομά τους. Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες των παιδιών σου τα εγγόνια, δισέγγονα, ανίψια και στον εναπομεινάντα αδελφό σου Κώστα (Con Zinelis) που ζει στην Αυστρα-λία. Ας είναι αιωνία η μνήμη σου. Η εξόδιος ακολουθία και ταφή τελέστη-καν την επόμενη μέρα στην Αετόπε-τρα Τριχωνίδας.

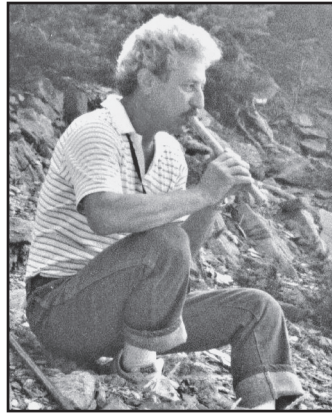
• Στις 12 Φεβρουαρίου 2021



έφυγε από κοντά μας ο συγχω-ριανός μας **Γεώργιος Σπυρίδω-νος Λωρί-δας** ο οποί-ος διέμενε με την οικο-γένεια του

εδώ και πολλά χρόνια στην Βοστώ-νη των ΗΠΑ. Ο μεταστάς είχε ξενιτευτεί από τα μέσα της δεκαετίας του 1960 αρχικά στον Καναδά και στη συνέχεια στις

Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν 89 ετών, πλήρης ημερών. Ξενιτεμένος μεν, αλλά πάντα η ψυχή του, όπως και των υπολοίπων αδελφών του ήταν στην Καστανιά, σε όλες τις ανάγκες ήταν όλοι τους πρόθυμοι συμπαρα-στάτες και ευεργέτες.



Καλοκαίρι 1987, αντάμωμα Κα-στανιωτών στην πηγή στις Γούρνες. Ο Γιώργος Λωρίδας παίζει φλογέρα για την διασκέδαση της παρέας του. Φωτογραφία του Στέφανου Μπώ-κου.

Στην οικογένειά του, τα αδέρφια και τους συγγενείς του στην Ελλά-δα και την Αμερική απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και ευχό-μαστε να είναι αιωνία η μνήμη του μεταστάντος προσφιλούς τους.

Ζαχαρίας Ζηνέλης

• Στις 22/11/2021 έφυγε από κο-νιά μας, για το μεγάλο ταξίδι στην γειτονιά των Αγγέλων, ένας επί γης, Άγγελος. Η **Άννα Δεληγιάννη - Ρά-ππη**. Η Άννα Ράππη, ήταν χήρα του Αριστείδη Ράππη, με καταγωγή από τον Προυσό. Η ίδια καταγόταν από την Καστανιά και ήταν θυγατέρα του Ιωάννου Στυλ. Δεληγιάννη. Όπως εί-ναι γνωστό η οικογένεια του Στυλια-νού Δεληγιάννη, έφυγε από την Κα-στανιά για



εξεύρεση καλύτερων συνθηκών ζωής, στον δι π λ α ν ό Νομό και σ υ γ κ ε - κ ρ ι μ έ ν α στην Πα-ραβόλα. Η θεία Άννα ήταν ένας άνθρωπος με απέραντη αγάπη για τον πλησί-ον της, ήταν δοτική και ποτέ δεν είχε κακή κουβέντα για κανέναν. Ποτέ μα ποτέ δεν βαρυνγκωμούσε, πάντα ήταν με το χαμόγελο, μπο-ρούσε δεν μπορούσε. Πάντα ήταν δίπλα σε όλους μας, πάντα είχε κάτι καλό να πει. Ευτύχησε να έχει μια καλή οικογένεια, ευτύχησε να δει δύο εγγόνια από την κόρη της Γεωργία, να μεγαλώνουν και να είναι δίπλα τους. Δυστυχώς όμως η μοίρα των ανθρώπων είναι πολλές φορές σκληρή μαζί τους. Εισήχθη στο νοσοκομείο για ν' αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που είχε με την καρδιά της. Εκεί ακριβώς την χτύπησε η μάστιγα της εποχής μας, ο Κορωνοϊός. Καθώς ήταν εξασθενημένη από τα χρόνια προβλήματα που αντιμε-τώπιζε έφυγε από κοντά μας. Και δυστυχώς, έφυγε μόνη, χωρίς τα αγαπημένα της πρόσωπα γύρω της. Θα θέλαμε να εκφράσουμε στον γαμπρό της Γιάννη και στην θυγατέρα της, την Γεωργία, τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας και να εκφράσουμε την οδύνη μας, για την χαμό της Μητέρας τους. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή της, έγιναν στο Κοιμητήριο Αγίου Δη-μητρίου Αττικής. Ας την αναπαύσει ο Θεός, εν ειρήνη.

Κώστας Α. Μπώκος

Στους συγγενείς των θανό-ντων απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, τους ευχό-μαστε να έχουν υγεία, να τους θυμούνται και η μνήμη τους να είναι αιωνία.

Όταν φεύγουν οι άνθρωποι που καθόρισαν τον τόπο, είναι σαν να κλείνει ένα κεφάλαιο της ζωής μας.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

του χωριού.

Κάθισα στα λιθάρια που πρόσφατα ο μακαρίτης Καραγιώργος σμίλευσε με τα χέρια του και η συγκίνηση με κατέλαβε... Ο Θανάσης ήταν φίλος, ήταν καλός τεχνίτης σε όλα όσα καταπιάσθηκε στην οικοδομή, ήταν..., ήταν.... Δυστυχώς όμως δεν είναι πλέον και φεύγοντας έκλεισε πίσω του την πόρτα σ' αυτό που εκπροσωπούσε. Ήταν ο τελευταίος χωριανός μας που στον χώρο της οικοδομής καταπιανόταν με όλα, ήταν ο τελευταίος εκπρόσωπος μιας γενιάς χτιστών και εργατών που εγώ πρόλαβα να γνωρίσω από το 1965 και μετά.

Θυμάμαι πάντα

- Την επισκευή του κοιλιασμένου πετρόκτιστου τοίχου στο σπίτι μου, κοντά στο Κυριακάλωνα. Ένας σχεδόν καλοκαιρινός μήνας πέρασε με το σπίτι να είναι γκρεμισμένο στη μία πλευρά και εμείς να μένουμε μέσα. Δύσκολες εποχές. Ο παππούς Ανδρίτσος είχε την επίβλεψη, ο θείος μου Παναγιώτης Ντέκας από τον Πρόδρομο ήταν ο αρχιμάστορας και από κοντά δεύτερος τη τάξει ο Νίκος Μπακατσιάς. Η μάνα μου έτρεχε όλη τη μέρα να προλάβει τα πάντα, να φτιάξει καφέδες, να προσφέρει τσίπουρα και δεκατιανό, να βγάλει κάτι για φαγητό και στο ενδιάμεσο να φέρει και μερικές πέτρες φορτωμένη από το Μελίσσι. Ναι, πέτρα από το Μελίσσι, μέσα σε κασόνι που το έδενε με τριχιά στην πλάτη. Δύο κάσες έφερνε στο δρομολόγιο το μολάρι και μία η μάνα μου.

- Το γκρέμισμα του παλαιού και κυρίως ραγισμένου Σιατρείκου σπιτιού και την οικοδόμηση εξ αρχής του σημερινού σε μικρότερο κτίριο. Παρακολουθούσα όλο το καλοκαίρι το εργοτάξιο από την από πάνω πεζούλα, μασουλώντας βαρδάκια και καμάρωνα τον παππού που είχε και εδώ το γενικό πρόσταγμα.

- Τον Κώστα Δελικωστόπουλο να είναι μόνιμος σχεδόν εργάτης την άνοιξη και το καλοκαίρι στις Γούρνες και να επιδιορθώνει τα τοίχια στις γκρεμισμένες πεζούλες. Διαβάζω συχνά κάποια από τα παλαιά γράμματα που λάβαινε η γιαγιά μου από τα ξενιτεμένα παιδιά της: «Μάνα πρόσεχε μήπως πέσεις από κανένα τοίχο, να πάρεις μάστορα να φτιάξει τα πεσμένα, τον Κουρτέλη να πάρεις μάνα που έχει καλό χέρι και θα κρατήσει κάποια χρόνια η δουλειά του»

- Τον Σπύρο Δελικωστόπουλο, τον πιο αποδοτικό εργάτη σύμφωνα με τα λεγόμενα των δικών μου, την καλύτερη κοσιά στο τριφύλλι.

- Τον Αποστόλη Κουτρούμπα, που σε μεγάλη σχετικά ηλικία κατάφερε να μπει στο χώρο της οικοδομής και να αναλάβει με επιτυχία κάμποσες σκεπές, ακόμα όμως και την πλήρη -ολοκληρωμένη κατασκευή οικιών. Με τα υδραυλικά δεν τα πήγαινε πολύ καλά, αλλά αυτά ήταν λεπτομέρειες. «Μπορείς θείε να αναλάβεις όλη την οικοδομή;» «Ασφαλώς, με το κλειδί στο χέρι το παραδίδω το σπίτι....», μου έλεγε. Προσωπικά μια δουλειά του ανέθεσα, την αλλαγή της σκεπής στο καλύβι μου στις Γούρνες και πήγε καλά. Σταγόνα δεν μπαίνει μέσα από τον τσίγκο και παραμένει όρθιο το καλύβι εδώ και είκοσι χρόνια χωρίς κάποια συντήρηση.

- Τον Γιώργο Παπαζαχαρία, που ήταν άφταστος στα ξυλουργικά. Έχω ακόμα την εικόνα του στο μυαλό μου, να είναι σκυμμένος στο πάτωμα και να πλανάρει τα σανίδια χειροκίνητα με μια μεγάλη πλάνη.

- Τον Θανάση Τσιώκο από τον Πέρα Μαχαλά. Ήταν ο καλύτερος στο σύρσιμο της πέτρινης πλάκας στις σκεπές. Εγγύηση η δουλειά του.

- Τον Λευτέρη Καλατζή. Με όλα καταπιανόταν. Δίκαια τον αποκαλούσαν αρχιτέκτονα.

- Τον Θανάση Παπακωστόπουλο, τον καλύτερο πραγματικό πολυτεχνίτη και εργολάβο που τον κάναμε Καστανιώτη. Μετά από τόσα χρόνια που έφυγε οι δουλειές του μιλάνε ακόμα.

- Τον Γιάννη Τσατσαράγκο που έφυγε πρόσφατα. Αυτός και αν δεν είχε ανακατεθεί με όλα στην οικοδομή. Δεν υπάρχει Καστανιώτικο σπίτι, δημόσιο κτίριο και εκκλησία στα οποία δεν δούλεψε.

- Τέλος τον Θανάση Καραγιώργο, αυτόν που μου έδωσε



την αφορμή για αυτή την αναφορά, τον φίλο που έκλεισε ξαφνικά την πόρτα πίσω του και αναχώρησε για να συναντήσει όλους τους προαναφερόμενους και άλλους πολλούς. Τον κοιτάζω στη φωτογραφία με το χέρι υψωμένο να εύχεται.

Και εκεί ψηλά Θανάση σου εύχομαι στην υγεία σου.

Ελπίζω τώρα τουλάχιστον να είσαι ξεκοράστος.

Αριστείδης Ντέκας

«ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΤΙΑ» της Φωτεινής Μπούτα

Τα πολύτιμα καρύδια

Τα καρύδια ήταν και παραμένουν ακόμη το κορυφαίο προϊόν των ελληνικών χωριών.



Το γεγονός οφείλεται στο ότι οι καρυδιές δεν χρειάζονται αρκετή φροντίδα, φυτρώνουν σε πολλά σημεία και την καρποφορία τους επηρεάζουν μόνο οι καιρικές συνθήκες και ιδιαίτερα οι όψιμοι παγετοί της άνοιξης. Το καλοκαίρι αν έχουν λίγο νερό αποδίδουν καλύτερα, ενώ το φθινόπωρο από τα τέλη Σεπτεμβρίου είναι έτοιμες για το τίναγμα, γιατί ο καρπός τους αν δε βρέξει δύσκολα πέφτει από το δέντρο. Η καρυδιά είναι ένα δέντρο που αργεί να δώσει παραγωγή, ζει όμως πολλά χρόνια και φτάνει σε μεγάλο ύψος. Γι αυτό οι παλιοί έλεγαν «*φύτεψε καρυδιά για το παιδί σου*». Επίσης, ο ίσκιος της που δημιουργεί μια ευχάριστη δροσιά το καλοκαίρι θεωρείται βαρύς και βλαβερός και πρέπει να αποφεύγει κανείς να κάθεται από κάτω.

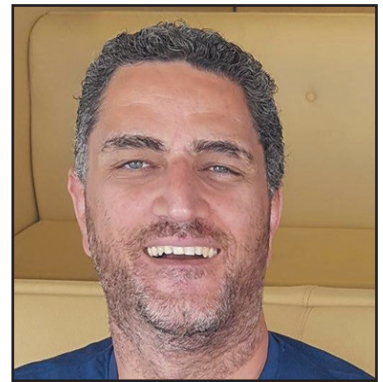
Το χωριό μας παλιά είχε πολλές καρυδιές. Σήμερα είναι λιγοστές αυτές που αποδίδουν και οι μόνιμοι κάτοικοι που θα μπορούσαν να τις περιποιηθούν έχουν μεγαλώσει. Ευτυχώς, αν ψάξει κανείς θα βρει κάποιες που μας προσφέρουν ακόμα τον νόστιμο καρπό τους. Όσοι μπορούν, ακόμη και σήμερα, εξακολουθούν να ρίχνουν τα καρύδια από τις πανύψηλες καρυδιές, μια εργασία ιδιαίτερα δύσκολη. Χτυπώντας τα κλαδιά με μεγάλα ραβδιά (λούρους), τα καρύδια πέφτουν με την καταπράσινη φλούδα τους στο έδαφος. Ύστερα, μαζεύονται με τα χέρια βγάζοντας συγχρόνως και πετώντας τη φλούδα. Στη συνέχεια γίνεται διαλογή, πλένονται από τα χώματα και ξεχωρίζονται τα κούφια. Μετά απλώνονται για να στεγνώσουν στον ήλιο και τέλος αποθηκεύονται σε χώρο χωρίς υγρασία.

Οι χρήσεις του καρυδιού είναι πολλές και τα οφέλη του ακόμα περισσότερα. Μπορεί να γίνει λικέρ και γλυκό κουταλιού, τρώγεται σαν υγιεινό σνακ, το βάζουμε στα παραδοσιακά γλυκά μας (μπακλαβά, μελομακάρονα, μουσταλευριά κ.α.). Είναι πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά, αφού περιέχει βιταμίνες Β και Ε,

καθώς και σε αντιοξειδωτικά. Αρκεί να καταναλώνει κανείς μια μικρή ποσότητα καρυδιού σε καθημερινή βάση ώστε να βελτιώσει την υγεία του. Αξίζει να το βάλετε στη διατροφή σας.

Καλό ταξίδι

Σαν κεραυνός εν αιθρία έπεσε η είδηση του θανάτου ενός νέου και πολύ αγαπητού ανθρώπου. Ήταν ο **Ηλίας Αλεξόπουλος** που σε ηλικία μόλις 49 χρόνων έχασε τη μάχη για τη ζωή μετά από νοσηλεία. Ήταν σύζυγος της Τασίας Ρισβά, (κόρη του Γιάννη Ρισβά και της Ελένης). Το ζευγάρι απέκτησε ένα παιδί, τον Κωνσταντίνο, 10 χρονών σήμερα. Ο εκλιπών ήταν



οδηγός στις αστικές συγκοινωνίες για χρόνια και συνάδελφος με τον κουνιάδο του Σταύρο, μέσω του οποίου γνώρισε τη γυναίκα του. Στο άκουσμα της θλιβερής είδησης, οι συνάδελφοί του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έσπευσαν να τον αποχαιρετίσουν με δεκάδες σχόλια και να κατακλύζουν το διαδίκτυο. «Ψηλέ καλό παράδεισο», «αντίο σε έναν αξιόλογο άνθρωπο», «θα τον θυμόμαστε πάντα χαμογελαστό, καλό ταξίδι» κ.α.

Στη σύζυγό του Τασία, στο γιο του Κωνσταντίνο, στη μητέρα του, στους συγγενείς και στο οικείο περιβάλλον εκφράζω τη βαθύτατη θλίψη αλλά και την αμέριστη συμπάρασταση μου στο πένθος τους. Πάντα η απώλεια ενός νέου ανθρώπου είναι μαχαιριά στην καρδιά, μια βαθιά πληγή. Ιδιαίτερα, στον μικρό Κωνσταντίνο, τρίτο μου εξάδελφο, θα του ευχηθώ μέσα από τη καρδιά μου να θυμάται τον αγαπημένο του μπαμπά χαμογελαστό όπως ήταν στη ζωή του και αποτυπώνεται σε όλες τις φωτογραφίες. Τις αξίες και τα ιδανικά του να τα έχει εφόδια στην πορεία της ζωής του και να κρατήσει ζωντανές στη μνήμη του όλες εκείνες τις όμορφες στιγμές που έζησαν μαζί, μια παρακαταθήκη με μεγάλη αξία. Να είσαι σίγουρος γλυκέ μου Κωνσταντίνε ότι ο «ψηλός» θα είναι πολύ περήφανος για εσένα ! Η σκέψη μου είναι μαζί σας...

Φωτεινή Μπούτα (6985012224) - tornos-eyrytania.blogspot.com

Τα όμορφα κεντίδια....

Η Κα Ουρανία Πέχα κατάγεται από την Καστανιά και θέλησε να εκφράσει την αγάπη της προς το χωριό και το Σύλλογό μας με ένα προσωπικό δώρο. Έφτιαξε και μας πρόσφερε ένα υπέροχο παραδοσιακό κεντητό πίνακα, με θέμα τους δώδεκα μήνες του έτους.

Το έργο φέρει την παρακάτω αφιέρωση:

« Πώς πια για σε να μη μιλώ
να μη σου καμαρώνω
τα ξομπλιαστά σου, τα γραφτά κ' τ'
όμορφα στολίδια
φόρος τιμής στα γηρατειά
και γνώση για τους νέους,
πως τέχνη είναι και μιλούν τα
όμορφα κεντίδια.....

Έργο χειρός της Ουρανίας Πέχα, εγγονής του Αριστείδη και της Αικατερίνης Κατσικά. Με την αγάπη μου στην Καστανιά Ευρυτανίας, 28-1-2022»

Το έργο τοποθετήθηκε στο Λαογραφικό Μουσείο της Καστανιάς. Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Πέχα.



Επιστολή για τις μαρτυρίες που καταγράφηκαν στο βιβλίο «Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΣΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΥΡΩ ΧΩΡΙΑ- Μνήμες και Μαρτυρίες»

Στο Σύλλογό μας, διαβιβάσθηκε επιστολή – διαμαρτυρία, από τον κ. Δημήτρη Π. Μπαλτά, με θέμα την αποκατάσταση της αλήθειας εκ μέρους μας (ως εκδότες του προαναφερόμενου συγγράμματος), σχετικά με το όσα αναγράφονται σ’ αυτό για τον βίο και την εκτέλεση του πατέρα του.

Τόνισαμε ιδιαίτερα στον κ. Μπαλτά (στη μεταξύ μας αλληλογραφία), ότι ο Σύλλογος ανέλαβε μόνο την έκδοση και διάθεση του βιβλίου, ότι τα αναφερόμενα στο βιβλίο δεν αποτελούν απόψεις του συγγραφέα, ότι πάντοτε αυτά συνοδεύονται με ονοματεπώνυμα των ανθρώπων που κατέθεσαν τις μνήμες και μαρτυρίες τους, ότι δεν τα υιοθετεί και τέλος το κυριότερο, ότι η ποιότητα της δουλειάς και το ήθος του συγχωριανού μας συγγραφέα Ζαχαρία Ζηνέλη, δεν έχει ποτέ αμφισβητηθεί μέχρι τώρα, και ότι τυγχάνει εξαιρετικά μεγάλης αποδοχής στο Σύλλογο, στους συγχωριανούς του και στο κοινό που τον διαβάζει. Εκφράσεις του κ. Μπαλτά όπως, «αβάσιμο και αναξίπιστο κείμενο», «η αναφορά έγινε από σκοπιμότητα» κλπ, σίγουρα δεν μπορούν να αφορούν το συγχωριανό μας συγγραφέα. Τέλος δεσμευτήκαμε απέναντί του ότι η επιστολή του θα διαβιβαστεί στον συγγραφέα, ότι μελλοντικά σε ενδεχόμενη επανέκδοση του βιβλίου θα συμπεριληφθούν σ’ αυτό και οι δικές του μαρτυρίες – απόψεις και ότι θα ενημερωθεί για τις ενέργειες στις οποίες θα προβεί σχετικά το Δ.Σ. Επίσης, διαβιβάσαμε ταχυδρομικά και δωρεάν το βιβλίο στον κ. Μπαλτά, γιατί διαπιστώσαμε ότι δεν το είχε προμηθευτεί και διαβάσει ολόκληρο και απλά είχε αποστασματοικά διαβάσει μόνο τις σελίδες που αναφερόντουσαν στον αείμνηστο πατέρα του.

Παρά το ότι η επιστολή του κ. Μπαλτά είναι αρκετά μακροσκελής, το Δ.Σ. αποφάσισε να δημοσιευτεί αυτή στο φύλλο της εφημερίδα μας. Η απάντηση – ενημέρωση επί της επιστολής που είχαμε από τον κ. Ζαχαρία Ζηνέλη δεν θα δημοσιευτεί γιατί πιστεύουμε ότι θα οδηγήσει δυστυχώς στη συνέχεια σε προσωπικές αντιδικίες, κάτι που δεν έχει θέση στην ύλη της εφημερίδας μας και στο πνεύμα του Συλλόγου μας.

Στηρίζουμε πλήρως την συγγραφική δουλειά του εκλεκτού μέλους του Συλλόγου μας κ. Ζαχαρία Ζηνέλη, με την ευκαιρία τον ευχαριστούμε και πάλι για όσα προσέφερε και συνεχίζει να προσφέρει στο Σύλλογο και το χωριό μας και σεβόμενοι το δημοκρατικό δικαίωμα να εκφρασθεί και ή άποψη του κ. Μπαλτά, προβαίνουμε στη δημοσίευση της επιστολής του και δεν περιμένουμε την αβέβαιη επανέκδοση του βιβλίου.

Τέλος ενημερώνουμε ότι μετά την δημοσίευση της επιστολής του κ. Μπαλτά, η όποια τυχόν συνέχεια δοθεί από συγχωριανό μας ή άλλο πρόσωπο δεν θα δημοσιευτεί. Στο Σύλλογό μας δεν χωρούν κόμματα, κομματικές ή άλλο είδους αντιπαραθέσεις. Επιλέγουμε πάντοτε το διάλογο, τη συνεργασία, προάγουμε τον εθελοντισμό και την προσφορά στο χωριό μας και στον άνθρωπο και απορρίπτουμε την στείρα λογική της όποιας αντιπαραθέσης.

«Προς τον Σύλλογο Απανταχού Καστανιωτών “Ο Άγιος Δημήτριος”

Κύριοι, υπεύθυνοι έκδοσης και συγγραφής του βιβλίου με τίτλο: “ Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΣΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΥΡΩ ΧΩΡΙΑ-Μνήμες και Μαρτυρίες “

Είμαι ο Δημήτρης Μπαλτάς του Παναγιώτη και γεννήθηκα στα Μπαλτέικα Προυσού. Σας απευθύνω την επιστολή αυτή, την οποία συνέταξα ύστερα από πολλή σκέψη και προβληματισμό. Επειδή η ιστορία του Εμφύλιου Πολέμου στοίχισε ακριβά στον τόπο μας και παρενέργειές του βίωσε και η επόμενη γενιά, προβληματίστηκα αν αξίζει να ξάνει κανείς παλιές ή λιγότερο παλιές πληγές. Όμως, μιας και οι νεκροί δεν μιλούν και μόνο η μνήμη τους φαίνεται να τροφοδοτεί τη σύγχρονη έμπνευση, αμφίσημη ενίοτε, θεωρώ χρέος την κριτική μου παρέμβαση σε συγκεκριμένα σημεία του συγγράμματος. Και, βεβαίως, επ’ ουδενί δεν θα ήθελα να θεωρηθεί ότι υποτιμώ τον μόχθο για τη συγκέντρωση του υλικού. Αντιθέτως, αναγνωρίζω και εκτιμώ τη σπουδαιότητα της πρωτοβουλίας του Συλλόγου σας, καθώςσον, είναι γνωστό ότι, για τα δύσκολα εκείνα χρόνια, δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες, ιδίως γραπτές, εξ ου και η άντληση στοιχείων καθίσταται εξαιρετικά δυσχερής.

Ωστόσο, ας μου επιτραπεί να επισημάνω ότι όποιος καταπιάνεται με την καταγραφή της ιστορίας - ιδίως της πρόσφατης - οφείλει να ελέγχει σχολαστικά την αξιοπιστία των πηγών της και να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός στον συσχετισμό των δεδομένων με τα συμπεράσματα. Γιατί, εν τέλει, η προσέγγιση που επιλέγουμε, όταν καταγράφουμε τα γεγονότα, έχει άμεση σχέση με το ποια ιστορία υπερστυπώσαμε και ποιες αξίες θέλουμε να καλλιεργήσουμε μέσα από τη γνώση του παρελθόντος.

Η γενιά μας γνωρίζει καλά ότι οι συνθήκες που επικράτησαν σε πολλές περιοχές της υπαίθρου, εκείνη την εποχή, ήταν απάνθρωπες και οι πατριώτες μας υπέφεραν, μεταξύ δε αυτών και οι οικογένειά μου. Ο πατέρας μου, Παναγιώτης (Τάκης) Μπαλτάς του Δημητρίου, που γεννήθηκε το 1902, έφυγε στην Αθήνα σε νεαρή ηλικία, ως οικονομικός μετανάστης. Εργάστηκε, επί σειρά ετών, στο ξενοδοχείο “Μεγάλη Βρετάνια” (στην ασημοθήκη). Στενή φιλία είχε αναπτύξει τότε με Καστανιώτες, επίσης εσωτερικούς μετανάστες. Τα χρόνια αυτά ασπάστηκε την ιδεολογία της αριστεράς, ενώ παράλληλα θαύμαζε τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τον οποίο θεωρούσε σπουδαία πολιτική προσωπικότητα, ιδίως για τις αρετές του και το πνεύμα του. Το 1940 επιστρατεύτηκε, όπως πολλοί συνομήλικοί του, στην Αστυνομία Πόλεων. Στη φωτογραφία, την οποία φιλοξενεί το έντυπό σας, εύκολα διακρίνει κανείς ότι ο πατέρας μου φορά τη στολή της Αστυνομίας Πόλεων. Αποτελεί, λοιπόν, ανακρίβεια η αναφορά ότι φορά τη στολή του “εσωτερικού φύλακα του ξενοδοχείου” και, δυστυχώς, αυτή η λανθασμένη πληροφορία δεν είναι η μόνη. Μια δεύτερη, μεγαλύτερης βαρύτητας παραποίηση της

αλήθειας υπάρχει σε άλλο σημείο του συγγράμματος, όπου αναφέρεται ότι “το σπίτι του ήταν ανάρτικο κέντρο και ότι πολλοί που πίνονταν από τους αντάρτες ή από τον κόσμο, μεταφέρονταν εδώ (στα Χάνια) για κράτηση και ανάκριση”. Ποια χρονιά άραγε; Είναι γνωστό ότι τα “Χάνια” ήταν πάνω στον μοναδικό δρόμο Καρπενησίου-Προυσού από όπου περνούσαν καθημερινά εκατοντάδες άνθρωποι, πεζοί και με τα υποζυγιά τους, κατευθυνόμενοι προς όλα τα χωριά της περιοχής. Επίσης, όπως θυμούνται οι εν ζωή, συχνά την ίδια μέρα, περνούσαν ομάδες Ανταρτών αλλά και παρακρατικοί. Πώς ήταν δυνατόν, μέσα σε τόσο κόσμο, μέσα στις οικογένειες με γυναικόπαιδα και ηλικιωμένους, να λαμβάνουν χώρα κρατήσεις και ανακρίσεις; Ο συγγραφέας, πιθανώς, αναφέρεται σε μεταγενέστερη χρονική περίοδο, όταν οι οικογένειες είχαν εκδιωχθεί για την Αιτωλοακαρνανία και η περιοχή, ερημωμένη από τους κατοίκους της και παραδομένη στα χέρια των παρακρατικών, μπορούσε, ενδεχομένως, να φιλοξενεί παρόμοια γεγονότα. Όμως ο πατέρας μου, σε εκείνη τη χρονική περίοδο, είχε ήδη, προ πολλού, εκτελεστεί. Η επόμενη ανακρίβης αναφορά βρίσκεται στην 218η υποσημείωση του συγγράμματος του κ. Ζαχαρία Γ. Ζηνέλη. Μη επιθυμώντας να πλατειάσω, θα αναφέρω απλώς ότι, στο βιβλίο του Αριστείδη Β. Θεοχάρη “Στη Στερεά Ελλάδα με το δημοκρατικό στρατό 1945-1949”, δεν υπάρχει καταχώρηση της ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Τάκη Μπαλτά ούτε στη σελίδα 490, όπως αναφέρεται, ούτε σε καμία άλλη σελίδα του. Πολύ φοβάμαι, ότι οι ανακρίβειες αποδεικνύουν προχειρότητα στον τρόπο συγγραφής του βιβλίου και καθιστούν το κείμενο αβάσιμο, ίσως και, εν πολλοίς, αναξιόπιστο, ενίοτε δε παραπλανητικό και θα εξηγήσω αμέσως τι εννοώ. Στη σελίδα 373-374, ο συγγραφέας παραθέτει το άρθρο “Η Ρούμελη στο αίμα”, της εφημερίδας “Εμπρός”, 30-8-1949), χωρίς καμία τεκμηριωμένη σύνδεση με την συγκεκριμένη εξίστρωση. Ο διωγμός, στον οποίο αναφέρεται το χρονογράφημα, δεν τοποθετείται χρονικά από τον συντάκτη του και ο συσχετισμός του με την περιοχή είναι ελάχιστος σημασίας, αυθαίρετος και δημιουργεί λανθασμένες εντυπώσεις. Δεν μπορώ να γνωρίζω αν η παράθεση του εν λόγω άρθρου, μέσα στην περιγραφή της δράσης του πατέρα μου και μάστιγα με την επισήμανση ότι η αναφορά αυτή γίνεται προς επιβεβαίωση των όσων καταγράφονται, έγινε από άγνοια ή από σκοπιμότητα. Όποια πιθανότητα από τις δύο και αν ισχύει όμως, δεν συγχωρείται στην ιστορική καταγραφή των γεγονότων μιας τόσο σημαντικής περιόδου της σύγχρονης Ελλάδας. Εξίσου αβάσιμη, θεωρώ την “προυσιώτικη παράδοση”, η οποία αναφέρεται στη σελίδα 375 και η οποία, παρεμπιπτόντως, προέρχεται από άτομο πολύ νεότερης γενιάς, που είναι αδύνατο, λόγω ηλικίας, να έχει βιώσει τα γεγονότα, απλώς, προφανώς, κάπου άκουσε για αυτά. Όμως, όπως όλοι γνωρίζουμε, η εξ ακοής μαρτυρία στερείται αξιοπιστίας, ιδίως εάν δεν έχει διασταυρωθεί με άλλες πηγές. Στη συγκεκριμένη, λοιπόν, αφήγηση, αναφέρεται ότι, στη σύρραξη του Αγίου Βλασίου, ο Τάκης Μπαλτάς, (μπαμπέσικα) “σκότωσε πέντε-έξι” (sic). Για τον αναγνώστη της επιστολής μου αυτής και για την αποκατάσταση της αλήθειας, θα επικαλεστώ, τα αρχεία του Ελληνικού στρατού, στο παρακάτω απόσπασμα, όπου αναφέρεται ρητά ότι, συνολικά, οι φονευθέντες στο πεδίο της μάχης στρατιώτες, ήταν τρεις. Ποιος ο λόγος, αλήθεια, να αποκρύψει ο ιστορικός τους πέντε-έξι που σκότωσε ο πατέρας μου, Παναγιώτης (Τάκης) Μπαλτάς;

Συγκεκριμένα, στον ιστότοπο: <https://stratistoria.wordpress.com/1948/02/12/19480212-86perihi-ag-vlasios/> Έκθεσις επιχειρήσεων Άγ.Βλάσιος Τριχωνίδος (31/1/12/1948), 86 ΣΤΡ.ΠΕΡΙ-ΟΧΗ/12 Φεβ 1948, κάθε αναγνώστης, καλοπροαίρετος ή μη, θα διαβάσει:

“Πί ν α ξ Α π ω λ ε ι ώ ν Μάχης Αγ.Βλασίου 31.1.48 και 1.2.48

Η Μ Ε Τ Ε Ρ Ο Ι: Φονευθέντες 3, Τραυματία 14 εξ ων 2 Αξ-κοί, Αγνοούμενοι 4 εξ ων 1 Αξκός

Σ Υ Μ Μ Ο Ρ Ι Τ Α Ι: Φονευθέντες 14, Τραυματία Ανεξακρι-βώτου αριθμού, Αιχμάλτοι 19, Παραδοθέντες 2

Δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω τη σκοπιμότητα της συγκεκριμένης αφήγησης. Όσα αναφέρονται σε αυτήν είναι πρωτόκουστα, παντελώς αναληθή και ανυπόστατα, ιδίως η απεχθής περιγραφή του δήθεν τραυματισμού του πατέρα μου “τον κύκλωσαν και, για να τον πιάσουν ζωντανό, ένας στρατιώτης τον χτύπησε τόσο δυνατά με το κοντάκι του τουφεκιού του, που του έβγαλε το μάτι”(sic). Διαψεύδω κατηγορηματικά, ως προϊόν νοσηρικής φαντασίας, τα περί “τραυματισμού” του σε μάχη. Από τις πλείστες όσες αντίστοιχες μαρτυρίες, θα περιοριστώ στην επίκληση αυτών που έχουν κατατεθεί από ανθρώπους της περιοχής μας. Σύγχρονοι του πατέρα μου, συγκαταόμενοι του από τα χωριά Δερμάτι και Φιδάκια Ευρυτανίας, οι οποίοι αποφυλακίστηκαν και έζησαν πολλά χρόνια μετά, αναφέρονταν σε αυτόν με συγκινητικά λόγια σεβασμού και, φυσικά, ποτέ ούτε από αυτούς ούτε από κανένα άλλο άτομο υπήρξε πληροφορία για τραυματισμό του στη μάχη και μάλιστα τέτοιου μεγέθους. Δεν πρόκειται για μια απλή αμυχή. Η εξόρυξη του ματιού είναι ένας πολύ σοβαρός ακρωτηριασμός, που σημαδεύει τον άνθρωπο για πάντα. Είναι ποτέ δυνατόν, μία τέτοια είδηση να περάσει απαρατήρητη και να μην ακουστεί σε μια μικρή κοινωνία; Εξάλλου, ύστερα από έναν τόσο σοβαρό τραυματισμό, όπως περιγράφεται στο έντυπο, δεν θα είχε ακολουθήσει κάποια αντίστοιχη νοσηλεία; Δεν απαιτείται ειδική γνώση, για να αποκριθεί κανείς σε τέτοια εύλογα ερωτήματα. Κοινός νους απαιτείται. Όσο για την άθλια αναφορά στα “πεταλοκάρφια” δεν πρόκειται να πάρω θέση, διότι τα θεωρώ ανάξια οποιουδήποτε σχολιασμού. Αφήνω την καταδίκη της μαρτυρίας μου διατείνόμενου ότι είναι φορέας της “προυσιώτικης παράδοσης”, καθώς και της ατεκμηρίωτης κα-

ταγραφής των γεγονότων στο εν λόγω έντυπο, στον σκεπτόμενο αναγνώστη.

Στο σημείο αυτό, θεωρώ ότι θα ήταν παράλειψη να μην παρατεθεί η προσωπική μαρτυρία της αδελφής μου (Βασιλικής Ασημακοπούλου - Μπαλτά) για όσα είδε και έζησε η ίδια στα ματωμένα χρόνια του Εμφύλιου Πολέμου.

“Ο πατέρας μου, τον Μάιο του 1942, εγκατέλειψε την γερμανοκρατούμενη Αθήνα για να επιστρέψει στο χωριό, όπου ασχολήθηκε με γεωργικές εργασίες. Μετά το 1945, είχε επαφές με τις ΕΑΜικές Οργανώσεις της Ρούμελης, αλλά δεν συμμετείχε στο ένοπλο αντίρτικο και μέχρι τις αρχές του Γενάρη του 1948, ήταν μαζί μας. Όμως, η ντόπια τρομοκρατία που καταδίωκε κάθε δημοκράτη, δεν είδε με καλό μάτι από την αρχή τον ερχομό του και έτσι άρχισαν οι παρακρατικοί τις συχνές επιδρομές, για να τον συλλάβουν. Σε μία από αυτές - κατά την οποία ο πατέρας μου κατάφερε να διαφύγει - λεηλάτησαν το χάνι και πήραν ό,τι βρήκαν (ποτήρια, καφέ, ζάχαρη, τσίπουρο). Ύστερα μπήκαν και ρήμαξαν και το σπίτι. Πήραν ακόμα και δύο μαρτίνες που είχαμε στο κατώγι για το γάλα μας. Μετά από αυτά, ο πατέρας μου, για την ασφάλειά μας, μάς πήρε και φύγαμε. Οι γονείς με τα αδελφία μου κρύφτηκαν, προσωρινά, σε συγγενικό σπίτι στο Λιναράκι. Εγώ έμεινα στην Καστανούλα στη βεία Κώσταينا (Λαμπρινή Μπαλτά, μητέρα του αείμνηστου Σταύρου Μπαλτά). Ήμουνά τότε 14 χρονών κι όμως ακόμα με στοιχειώνει μία τρομακτική εμπειρία που χαραχτηκε βαθιά στη μνήμη μου. Δεν είχε περάσει πολύς καιρός, όταν κάποιος παρακρατικός της περιοχής, που έκανε έφοδο στο σπίτι που έμεινα, με αναγνώρισε και προσπάθησε να με απαγάγει, προφανώς για να εκβιάσει τον πατέρα μου να παραδοθεί. Κόντεψε να μου βγάλει το χέρι στην προσπάθειά του να με αρπάξει, γιατί η θεία μου με κρατούσε γερά από το άλλο χέρι και αρνιόταν να με παραδώσει. Όταν είδε πως δεν τα κατάφερνε, με χτύπησε δυνατά στο κεφάλι με τον “κόπανο” του όπλου του και επείδη λιποθύμησα και δεν μπορούσε να με πάρει, έτρεξε να ειδοποιήσει τους δικούς του, που είχαν σκορπιστεί για να φοβερίσουν τους νοικοκυραίους στα άλλα στίπια της συνοικίας. Μέχρι να ξαναγυρίσουν, είχα καταφέρει να σταθώ προς το πόδια μου. Με τα αίματα τρέχοντας πήρα τον κατήφορο στο τοπάμι για να περάσω απέναντι να βρω τους δικούς μου. Μετά από λίγο, κατά σύμπτωση και για κακή της τύχη, μία άλλη κοπέλα η (Ε.Γ.) βρέθηκε με τα γίδια της πάνω από τον Αη Γιάννη στο Λιναράκι και οι παρακρατικοί, από τη μανία τους, όταν την είδαν από το σύρραχο, τη σκότωσαν με πολλούς πυροβολισμούς, γιατί την πέρασαν για μένα... Φύγαμε, έτσι, αναγκαστικά, όλοι, για την Καραούλα, όπου τσοπάνευε τα ζωντανά μας η μεγαλύτερή μου αδελφή, η Λαμπρινή. και μείναμε εκεί σε καλύβες. Από τότε, ζούσαμε σαν φυγάδες και οι μετακινήσεις μας ήταν πολλές, γιατί στην περιοχή μας, μέρα με τη μέρα, πύκνωναν οι επιθέσεις των εθνικοφρόνων οργανώσεων, σε βάρος των κομμουνιστών και εκείνων που έβλεπταν με συμπάθεια το ΕΑΜ και το ΚΚΕ. Τελικά, ο πατέρας μου, στις αρχές του Γενάρη του 1948, αποφάσισε να ακολουθήσει τους άντρες του Δημοκρατικού Στρατού που είχαν συγκεντρωθεί στον Προυσό. Όμως δεν έμεινε μαζί τους για πολύ. Λίγες μέρες αργότερα, στη μάχη στον Άγιο Βλάση, που έγινε στις 31/1/1948-1/2/1948, τον πιάσανε και τον περάσανε από Στρατοδικείο. Καταδικάστηκε σε θάνατο.και εκτελέστηκε στην Αγριλιά Μεσολογγίου. Αυτόπτης μάρτυρας (ο Λ. Σ.) μου είπε κάποτε πως τον θυμάται να στέκεται θαρρετά μπροστά στους δικαστές του, στην κεντρική πλατεία του Αγρινίου, “ψηλός, ευθυενής, περήφανος με το παλτό του και το ψηλό καπέλο, και να μην κάνει πίσω όταν του ζητούσαν να αποκηρύξει τα πιστεύω του”. Η δικιά μας ζωή, μετά την εκτέλεση του πατέρα μου, δεν περιγράφεται. Ορφάνια, ανέχεια και φόβος σε κάθε μας βήμα. Μια χήρα μάνα με πέντε παιδιά, στο έλεος του Θεού. Συνεχείς μετακινήσεις, χειμώνα καλοκαίρι. Προυσός, κάμπος (Παραβόλα, Αγρίνιο, Λαμπίρι, Παναϊώλιο)... Τον Απρίλιο του 1950, μάθαμε πως μπορούσαμε να γυρίσουμε στα στίπια μας. Φτάσαμε τέλος της άνοιξης. Ο τόπος γεμάτος από τα “ιχνη” των εγκλημάτων που άφησαν πίσω τους αυτοί που, όσο λείπαμε, είχαν κάνει κατάνληψη στα στίπια μας και τα είχαν μετατρέψει σε τόπο μαρτυρίου για όποιον βρισκότανε στο αντίθετο στρατόπεδο. Τα στίπια μας τα αφήσανε ρημαγμένα. Λείπανε τα τραπέζια, οι καρέκλες, τα τάλάρια και οι καρδάρες. Τα είχαν κάψει όλα. Ακόμα και τα ξύλινα παραθυρόφυλλα, την όμορφη κρεβάτα με τα ωραία κάγκελα που είχε φτιάξει ο παππούς μας και το κασόνι που είχαμε εκεί. Έλεπε το πάτωμα, στην είσοδο του σπιτιού. Η ζωή μας απ’ την αρχή. Και δύσκολη. Στήριγμα πουθενά. Μονάχα τρομοκρατία προς τους κομμουνιστές και όσους τους υποστήριζαν. Θυμάμαι, τότε, με έναν νόμο που είχε βγάλει το Κράτος, τα ορφανά του Εμφυλίου κάτω από 12 χρονών, έπαιρναν ένα βοήθημα. Το δικαίωμα αυτό δεν το είχε ο μικρός αδελφός μου, γιατί οι Αρχές δεν τον δέλωναν, λόγω του πατέρα μας...”

Θα ήταν ευχής έργο αν το συμπεκνωμένο αυτό χρονικό κατάφερε να συμβάλει στην αποκατάσταση της αλήθειας των γεγονότων, στα οποία αναφερόμαστε.

Κλείνοντας, αφενός εκφράζω τη βαθιά μου λύπη και αναρωτιέμαι κατά πόσο είναι επιτρεπτό, με πρακτικές που στερούνται επιστημονικής μεθόδου στην έρευνα, να γεμίζουν σελίδες ενός συγγράμματος που φιλοδοξεί να αποτελέσει την ιστορική καταγραφή μιας τόσο σημαντικής περιόδου στον τόπο μας. Αφετέρου, δηλώνω ότι επιφυλάσσομαι κάθε νόμιμου δικαιώματός μου, αναμένοντας από τη συλλογικότητα των “Απανταχού Καστανιωτών” και τον συγγραφέα, τις ενέργειες αποκατάστασης της προσβληθείσας μνήμης νεκρού αγωνιστή.

Δημήτρης Π. Μπαλτάς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ (Όσα μας είπατε, ή έτυχε να μάθουμε) **Και όταν τα κοινωνικά αναφέρονται σ' ευχάριστα τα προβάλουμε ιδιαίτερα**

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Πάνω από 25 περίπου χρόνια είχε να γεννηθεί παιδί από οικογένεια που έμενε μόνιμα στην Καστανιά. Το ευχάριστο γεγονός συνέβη στις 1/3/2022 που η οικογένεια οικονομικών μεταναστών μεν, αλλά από χρόνια μονίμων κατοίκων του χωριού μας, τίμιων, εργατικών και πολυαγαπητών νέων, του Φλορέντζου Φραόλι και της Τζένας Ντίκα που έφερε στον κόσμο από το Καρπενήσι το πρώτο της βλαστάρι, ένα χαριτωμένο αγοράκι. Ο Φλορέντζος εργάζεται από το 2008 στην Καστανιά. Η οικογένεια σκοπεύει να μείνει όσο θα της το επιτρέπουν οι συνθήκες στο χωριό, όπου έχει βρει αξιοπρεπέστατο σπίτι και απολαμβάνει την αγάπη όλων μας μαζί με τη χαρά μας! **Να της ζήσει, να είναι γερό και τυχερό στη ζωή του και να χαρεί και άλλα αδελφάκια!**

• Η οικογένεια του Στέφανου Κ. Γεωργόπουλου και Μαρίας Παναγιωτακοπούλου στις 9 Μαρτίου 2022 απέκτησε το τρίτο της παιδί, αυτή τη φορά ήρθε ο γιος. **Να είναι γερός και καλότυχος και όλη η οικογένεια να ζει ευτυχισμένη.**

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η οικογένεια του Νίκου Ηλία Δεληκωστόπουλου και της Ιωάννας Παναγούλια, στις 4 Δεκεμβρίου 2021 βάπτισε το



αγοράκι της στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής, στο Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας. Το όνομα αυτού Ηλίας. **Να τους ζήσει και να το καμαρώνουν.**

Η οικογένεια των Γιάννη Κατεργάρη και Λίτσας (Αγλαΐας) Χρ. Κουτρούμπα βάπτισε τα δυο παιδιά της, κοριτσάκι και αγοράκι, που έχουν γεννηθεί με μικρή χρονική διαφορά, το



μεσημέρι του Σαββάτου 2/10/2021 στην Ιερά Μονή Πεντέλης, Τα ονόματά τους: Ελένη και Μιχάλης. **Να τους ζήσουν και να τα καμαρώνουν πάντοτε, όπως επιθυμούν.**

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΗ

Ο Κων/νος Νικ. Λωρίδας και η Ολυμπιάδα Σπινθάκη το Σάββατο 30 Οκτωβρίου 2021 και ώρα 18:00 στον Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου Πιπσιδίων Ηρακλείου Κρήτης, τέλεσαν πρώτα το θρησκευτικό γάμο τους και στη συνέχεια τη βάπτιση της κόρης τους που πήρε το όνομα Χαρίκλεια. Κουμπάρος και νουνός ο Στάθης Γαζής. Και τα δυο Μυστήρια τέλεσε ο πα-

πα-Σωτήρης. **Καλορίζικοι οι νεόνυμφοι, να τους ζήσει και η κορούλα τους και να την καμαρώνουν.**



ΓΑΜΟΙ



Στις 4 Δεκεμβρίου 2021 στο πολυτελές κτήμα εκδηλώσεων *Polo Club* στις 19:30 (μ.μ.) στη Βαρυμπόμπη ένωσαν τη ζωή τους με πολιτικό γάμο ο Δημήτρης Αθαν. Σιάτρας και η Μαριάντζελα Ντέμου. Κουμπάροι οι: Λένα Ντούρου, Κατερίνα Πολυμενάκου και ο Κώστας Σαρρής. **Ολόθερμες οι ευχές μας να είναι καλορίζικοι!**

Τιμήθηκε ο π. Αθανάσιος Ζαφείρης

Ο συμπατριώτης μας π. Αθανάσιος Ζαφείρης που ιερούργει στον Ι.Ν. Αγίων Κων/νου και Ελένης στο Νέο Κρίκελλο Φθιώτιδας, την Κυριακή 7/11/2021 τιμήθηκε με το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου από τον οικείο Μητροπολίτη Φθιώτιδας Σεβασμιώτατο κ. Συμεών κατά τη διάρκεια της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας που τέλεσε στο Ναό αυτό. Η Θεία Λειτουργία μεταδιδόταν απευθείας από τον τηλεοπτικό Σταθμό STAR Κεντρικής Ελλάδας καθώς και από το διαδίκτυο. Έτσι και αρκετοί συμπατριώτες από το χωριό

ρουν με όλες τους τις δυνάμεις εμπνεόμενοι από τον Λειτουργό τους. Εκτίμησε την όρεξη για προσφορά του ακούραστου γέροντα Λευίτη, τον Ιερατικό του ζήλο, τα έργα που οργάνωσε και εκτελεί στο Ναό και στον προαύλιο χώρο, την τόσο καλή συνεργασία του με όλους τους αρμόδιους και τις Υπηρεσίες, όλα αυτά μαρτυρούν και συνηγορούν πως ένας τέτοιος άγιος εργάτης του αμπελώνα του Κυρίου πρέπει να αναγνωρίζεται, να προβάλλεται για μίμηση και να τιμάται. Προσφέροντας στον 83χρονο παπα-Θανάση το τιμη-

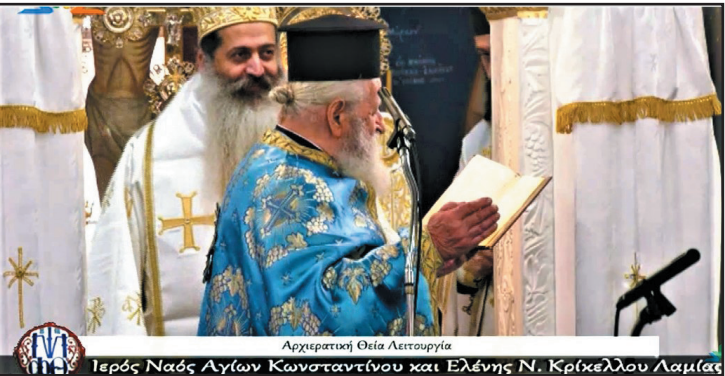
θείο ζήλο και πάντα ήταν κοντά στην Εκκλησία και μάλιστα με πολλή συναίσθηση πήγαινε κοντά στους ψάλτες και βοηθούσε στην ψαλμωδία. Αρχικά ολοκλήρωσε έναν μεγάλο κύκλο επαγγελματικής δραστηριότητας στον ιδιωτικό τομέα στον κλάδο της Ζαχαροπλαστικής και Μαγειρικής σε μεγάλες Αθηναϊκές και μη επιχειρήσεις, ΦΛΟΚΑ, ΞΕΝΙΑ ΛΑΓΟΝΗΣΙΟΥ, ΑΣΤΟΡ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΚΑΜ. ΒΟΥΡΛΩΝ. Στη συνέχεια, αφού ήδη είχε δημιουργήσει οικογένεια, εγκαταστάθηκε στη Λαμία όπου και ασχολήθηκε για κάποια ακόμη χρόνια ως μικροπωλητής σε διάφορα παζάρια και λαϊκές αγορές και στη συνέχεια ως πωλητής γεωργικών εργαλείων. Τότε, ύστερα από διάφορα θαυμαστά κατ' αυτόν περιστατικά της προσωπικής του ζωής, έστω και σε σχετικά μεγάλη ηλικία αποφάσισε να υπακούσει στην εσωτερική φωνή που τον καλούσε να υπηρετήσει το Χριστό από το ίδιο το θείο Θυσιαστήριο και όχι πια από το αναλόγιο. Με συστατική επιστολή του Μητροπολίτου Δημητριάδος Χριστοδούλου, ως Τοποτηρητού τότε της Μητροπόλεως Φθιώτιδος και μετέπειτα Αρχιεπισκόπου Αθηνών, έγινε δεκτός στο Μέσο Εκκλησιαστικό Φροντιστήριο Καρδίτσας το 1996 όπου ολοκλήρωσε με διακρίσεις την τριετή Εκπαίδευση. Όντας μαθητής του Εκκλησιαστικού Φροντιστηρίου στις 21/9/1997 χειροτονήθηκε διάκονος από τον νέο τότε

και τώρα μακαριστό Μητροπολίτη Φθιώτιδος κυρό Νικόλαο. Ως διάκονος σε λίγες μέρες παραβρέθηκε στη Θεία Λειτουργία στον Άγιο Γιάννη το Θεολόγο στο Λιναράκι στις 26, και από εκεί τον κάλεσε πάλι ο Νικόλα-

(20 - 24 χλμ) για 8,5 χρόνια. Στις 12/3/2005 χειροτετήθηκε Οικονόμος. Στις 26/3/2009 μετατέθηκε πιο κοντά στο Νέο Κρίκελλο, όπου και παραμένει έχοντας κερδίσει την αγάπη όλων των ενοριτών του και των αξιωματούχων του τόπου για το δημιουργικό του έργο. Δεν ξεχνά πως για τη μετάθεσή του στην ενορία αυτή καθοριστική υπήρξε η καθοδήγηση για τις απαιτούμενες ενέργειες από το μακαριστό παπα-Σταύρο.

Στην Ιερατική του διακονία είχε πάντοτε την ολοπρόθυμη συμπαράσταση της οικογενείας του, της αείμνηστης από το 2011 πρεσβυτέρας του Αναστασίας και των γιών του Στυλιανού, Σωτηρίου και Παναγιώτη.

Οι συμπατριώτες του συγχαίρουμε τον παπα-Θανάση, τον νιώθουμε και δικό μας παπά, αφού τακτικά είναι παρών με κάθε ευ-



παρακολούθησαν τη συγκινητική τελετή αλλά και πολλοί άλλοι, από όλο τον κόσμο, αφού υπήρξε έγκαιρη ανάρτηση στη σελίδα μας ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΩΝ στο facebook. Ο παπα-Θανάσης για άλλη μια φορά υπήρξε άφογος Λειτουργός, έτσι που δίκαια απέσπασε την ικανοποίηση, το θαυμασμό και τον έπαινο του νέου Ποιμενάρχη του. Κατά την προσφώνησή του ο Δεσπότης τόνισε ιδιαίτερα την αγαστή συνεργασία μεταξύ του Ιερέα του χωριού και των τοπικών παραγόντων - του χωριού και του Νομού - αναφέροντας όλα αυτά ως παράδειγμα για μίμηση. Εκτίμησε την ολοπρόθυμη διάθεση που ενέπνευσε στους ενορίτες και τις ενοριτίστές του που προσφέ-

τικό διακριτικό του, τον Τίμιο Σταυρό, του είπε χαρακτηριστικά: "Αυτό θα σου δώσει τη δύναμη για άλλα είκοσι τουλάχιστο χρόνια ακόμη". Με δάκρυα στα μάτια από τη συγκίνηση ο παπαθανάσης ευχαρίστησε τον Ποιμενάρχη του και όλους τους ενορίτες και συνεργάτες του. Πρωτοπρεσβύτερος στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι οφίκιο που αποδίδεται σε έγγαμο μόνο κληρικό που φέρει τον δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης. Είναι η ανώτερη τιμή στην οποία μπορεί να λάβει έγγαμος κληρικός. Διακρίνεται από τον απλό πρεσβύτερο, καθώς φοράει όχι μόνο επιγονάτιο αλλά και σταυρό.

Ο παπα-Θανάσης, γεννηθείς το 1938, από μικρός είχε



ος και στις 28/9 τον χειροτόνησε Ιερέα. **Θυμάται πως στις δυο πρώτες του Λειτουργίες ήταν μαζί του συλλειτουργός ο παπα-Σωτήρης και του χρωστά παντοτινή ευγνωμοσύνη.**

Η ιερατική του διακονία δεν ήταν εύκολη. Υπηρέτησε σε μακρινές ενορίες της Μητρόπολης στη Δυτική Φθιώτιδα, για 3,5 χρόνια στο Δίκαστρο και Περίβλεπτο (απόσταση 60 περίπου χλμ) και στη συνέχεια στα χωριά Δέλφινο, Κουμαρίτσι και Δύο Βουνά της Οίτης

καιρία στο χωριό μας, και ειδικά στον ετήσιο εορτασμό του Αγίου Ιωάννου στο Λιναράκι, όπου ανοίγει το πατρικό του σπίτι και δεξιώνεται το εκκλησίασμα. Αναφωνούμε και εμείς "Άξιος" και του ευχόμαστε εις πολλά έτη ακόμη, να είναι γερός για να υπηρετεί με όλες του τις δυνάμεις τον Κύριο και το ποίμνιο που του έχει εμπιστευτεί.

Ζαχαρίας Ζηνέλης

Από τα γεγονότα του χωριού μας

Το αμάρτημα της γιαγιάς

Πρωί-πρωί η γερόντισσα είτε στο γέροντά της ότι πάει στην εκκλησιά να εξομολογηθεί και σιγά-σιγά κι αυτός ας ανεβεί. Πήρε το μπαστούνι της, ένα μικρό μπαστούνι, μάλλον από κρανιά, για να στηρίζει το γέρικο κορμί της κι άρχισε να ανεβαίνει σκυφτά-σκυφτά την ανηφόρα που δεν ήταν και λίγη. Μια απόσταση είκοσι λεπτών με ταχύ βάδισμα ενός παλικάριου ενώ γι' αυτή ήταν Γολγοθάς.

Το Σάββατο που μας έρχεται θα είμαι εδώ κι όποιος θέλει να ρθει, να εξομολογηθεί, είτε ο παπάς μας κι η γιαγιά το 'δεσε κόμπο πως έπρεπε να πει τα κρίματά της στον παπά, γιορτινές μέρες που έρχονταν. Είχε βεβαρημένη την ψυχή της. Ίσως μάλωσε τις γίδες της ή έφαγε λίγο παραπάνω φασόλια κάποια Παρασκευή.... Ίσως γιατί δεν έφερνε αντίρρηση στις αδικαιολόγητες φωνές του γέροντά της.... Και συνέχιζε η γιαγιά να σέρνει το γέρικο κορμί της στην ανηφόρα, μετρώντας όλα τα χαλικάκια και τα άκακα μυρμήγκια, σκυφτή-σκυφτή, σχεδόν διπλωμένη, καθώς προχωρούσε. Πονούσε πολύ στους γοφούς κι ο γιατρός είτε ότι θα πάρει τον πόνο μαζί της. Βέβαια το νοσοκομείο ήταν μακριά, η τσέπη της άδεια κι ο δρόμος ήθελε γερά πόδια.... Ας είναι.

Πέρασε από το σπίτι του γιού της, κάθισε λίγο να ανασάνει, να πάρει κουράγιο για τον υπόλοιπο δρόμο και αφού ζήτησε συγνώμη από τη νύφη της, και από τα όσα βρήκε εκεί εγγόνια της, πήρε το δρόμο προς την εκκλησιά.

Πίσω της ανηφόριζε κι ο γέροντας της, σύροντας κι αυτός το γέρικο κορμί του. Έφτασε στη βρύση, δρόσισε το πρόσωπό του, έβρεξε ελαφρά τα μαλλιά του και έβγαλε το καθρεφτάκι του που ποτέ δεν αποχωριζόταν και χτενίστηκε. Πώς θα πήγαινε στην εκκλησιά, βρόμικος και αχτένιστος; Περνώντας κι αυτός από το σπίτι του γιού του, ζήτησε και αυτός συγγνώμη από όσους βρήκε εκεί και σιγά-σιγά έφτασε στην εκκλησία. Κάθισε στο πεζούλι να ξειδρώσει και να ανασάνει λίγο και περίμενε τη γριά του να βγει από την εξομολόγηση. ...

Ήρθε η σειρά του γέροντα να μπει στην εκκλησιά. Ανέβηκε το σκαλοπάτι της εξώπορτας, έβαλε την παλάμη του στο μέτωπό του για σκιά και κοίταξε μέσα να δει πού καθόταν ο παπάς. Αυτός καθόταν κάτω από τον πολυέλαιο και μόλις τον είδε, τον καλωσόρισε, λέγοντάς του έλα. Κι ο γέροντας, πριν κάνει βήμα να μπει στην εκκλησιά, γυρίζει και λέει στον παπά: Δεν μου λες πάτερ, σου είπα η γριά μου ότι κοιμόμαστε χώρα; Ε' αυτό δεν μου το είπα. Ε' που να μου χαθείς παπά, τότε τι εξομολόγηση έκανες, ήταν η αυθόρμητη απάντηση του γέροντα....

Δημήτρης Ζηνέλης

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ – ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΟΜΥΤΗΣ

Ένας σημαντικός ερευνητής της ιστορίας της Ευρυτανίας, ο Ανάργυρος – Γιάννης Μαυρομύτης, έφυγε από κοντά μας στις 26 Ιανουαρίου 2022.

Αναδημοσιεύουμε από το σχετικό ψήφισμα που εξέδωσε η Πανευρυτανική ένωση:

«Ο αείμνηστος **Ανάργυρος – Γιάννης Μαυρομύτης** γεννήθηκε στο Καρπενήσι το 1940, όπου, μετά τις εγκύκλιες σπουδές του, σταδιοδρόμησε, λίαν ευδοκίμως, ως Νομαρχιακός υπάλληλος. Μετά τη συνταξιοδότησή του ασχολήθηκε ιδιαίτερα και επίμοχθα με την ευρυτανική ιστορία, ακολουθώντας τα χνάρια του «Δασκάλου» του, όπως δίκαια τον αποκαλούσε, **Πάνου Ι. Βασιλείου**, ο οποίος έθεσε και τις βάσεις της ιστοριοδιφικής έρευνας στην Ευρυτανία μας.

Ως «ο πιο καλός», λοιπόν, «μαθητής» του αείμνηστου Πάνου **Βασιλείου ο Ανάργυρος – Γιάννης Μαυρομύτης**, συνέχισε το έργο του επάξια και με τεκμηριωμένες επιστημονικές έρευνες φώτισε αρκετές πτυχές της τοπικής μας ιστορίας και άνοιξε νέους δρόμους. Οι πολύχρονοι και πολύμοχθοι έρευνές του σε διάφορα αρχεία και σε ειδικές εργασίες, είχαν ως αποτέλεσμα τη συγκέντρωση πολύτιμων στοιχείων, τα περισσότερα από τα οποία, με θαυμάσιο τρόπο και με περισή δεξιότητα, τα παρέδωσε στην αιωνιότητα, μέσω του έντυπου λόγου. Αποθησαύρισε αθόρυβα και μεθοδικά ανεξερευνήτο, μέχρι τώρα, πνευματικό πλούτο, τον οποίον πρόσφερε αφιλοκερδώς στους φιλόστορους ομοτέχνους του και στο ευρύτερο κοινό.

Η Πανευρυτανική Ένωση, που ευτύχησε να τον έχει ως ένα από τα εκλεκτότερα μέλη της, δημοσίευσε πλήθος άρθρων του στο Περιοδικό μας «ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», δεκάδες ανακοινωθέντων τεκμηριωμένων εισηγήσεων του στα πρακτικά των διαφόρων επιστημονικών συνεδρίων και ημερίδων που πραγματοποιήθηκαν ανά τον Νομό μας και, τέλος, είχε την εξαιρετική τιμή να εκδώσει και τα βιβλία του: «**ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ 1810-1820**», Αθήνα 2006, «**+ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΤΣΙΟΣ, Ποιήματα (Επιμέλεια)**», Αθήνα 2016 και «**ΜΑΝΟΛΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ, Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ 1844**», Αθήνα 2019.

.....
Στην κοινωνία του Καρπενησίου ο εκλιπών ήταν λίαν ευυπόληπτος. Είχε μόνο φίλους και ήταν περιζήτητος στις παρέες του. Στο πρόσωπό του ευδοκίμησαν πλείστες όσες αρετές, όπως πραότητα, σεμνότητα, φιλαλληλία, φιλοπατρία, καταδεκτικότητα και, κυρίως, Αγάπη! Σίγουρα το Καρπενήσι και η Ευρυτανία με την εκδημία του επτώχευσαν ακόμα περισσότερο.»

Ο Γιάννης Μαυρομύτης ήταν φίλος του Συλλόγου μας, παρακολουθούσε όλες τις εκδηλώσεις και τα δρώμενα στο χωριό μας μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας μας «ο Καστανιώτης» και επικοινωνούσε τακτικά μαζί μας τηλεφωνικά για να μας επαινέσει. Πάντοτε είχε ένα καλό λόγο να μας πει.....

Το καλοκαίρι του 2016, στο Δημοτικό Σχολείο της Καστανιάς, ήταν ομιλητής στην παρουσίαση της έκδοσης των πρακτικών από την Ημερίδα που είχε πραγματοποιηθεί στον ίδιο χώρο τον Αύγουστο του 2014 με Θέμα: «1814-2014, Διακόσια χρόνια από τον ερχομό του αναμορφωτή Ηγούμενου Κύριλλου Καστανοφύλλη στο Μοναστήρι του Προυσού».

Την άνοιξη του 2021, σε συνάντηση που είχε με τον Πρόεδρό μας στο Καρπενήσι, του παρέδωσε αντίγραφα από παλαιά φορολογικά Τουρκικά Κατάστιχα που είχε ανακαλύψει και που αναφέρονταν στα χωριά Καστανιά και Γορνάς/Γούρνες.

Καλό σου ταξίδι αείμνηστε Γιάννη.
Στην οικογένειά του απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, τους ευχόμαστε να έχουν υγεία, να τον θυμούνται και η μνήμη του να είναι αιωνία.

Σχετικά με τα προαναφερόμενα φορολογικά Τουρκικά Κατάστιχα, ο δικός μας ιστορικός ερευ-



νητής, ο Ζαχαρίας Ζηνέλης, τα μελέτησε και μας πληροφορεί:

«Ο αείμνηστος Ανάργυρος-Γιάννης Μαυρομύτης είχε την πληροφορία από τον Ευρυτάνα Καθηγητή κ. Άρη Υφαντίδη, Μαθηματικό του Πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης για την έκδοση (2007) συγγράμματος με περιεχόμενο τουρκικά φορολογικά κατάστιχα των πρώτων χρόνων της Οθωμανικής κυριαρχίας στον Ελλαδικό χώρο, γραμμένο όμως σε παλαιοτουρκική γλώσσα. Το σύγγραμμα αυτό έφτασε στα χέρια του κ. Μαυρομύτη και με τη χορηγία της Πανευρυτανικής Ένωσης στάλθηκε στην Αγγλία σε Έλληνα καθηγητή, γνώστη της παλαιοτουρκικής, και μεταφράστηκαν οι σελίδες που αφορούν την Ευρυτανία (Άγραφα – Καρπενήσι). Ο κ. Μαυρομύτης αξιοποίησε τις πολύτιμες αυτές πληροφορίες με διάφορες ανακοινώσεις του σε Ευρυτανικά Συνέδρια και μελέτες από το 2007 κ.ε. Είναι ο αναφερόμενος ως “Βασιλικός Κώδικας” στην ΙΕΡΑ ΔΙΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ” από τον συγγράψαντα Κύριλλο Καστανοφύλλη.

Και στην Καστανιά ο αείμνηστος Μαυρομύτης στις 13 Αυγούστου 2016 συμμετέχοντας στην παρουσίαση των Πρακτικών Ημερίδας που έγινε στο χωριό το 2014 με τίτλο «ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΚΑΣΤΑΝΟΦΥΛΛΗΣ, ΤΟ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑΣ», μας παρουσίασε ως εξής τις σχετικές βασικές πληροφορίες του οθωμανικού κατάστιχου για το χωριό μας, που είναι και οι παλαιότερες που έχουμε:

«Για το ιστορικό του χωριού Καστανιά Αρακυνθίων, πολύ σωστά γράφει (αναφέρεται στο Καστανιώτη Ιωάννη Δ. Υφαντόπουλο) ότι το όνομα του χωριού στα βυζαντινά χρόνια ήταν «Άγιος Δημήτριος». Σε τουρκικό κατάστιχο του έτους 1521, ((367 NUMARALI. ICMAL DEFTERLERI (320-937/1514-1530), I, T.C.BASBAKANLIK.DEVLET ARSIVLERI GENEL MUDURLUGU. Osmanli Arsivi Daire Baskanligi. Yayin Nu: Defter-I Hakani Disisi: xi. ANKARA-2007, σελ.175), υπάρχει η εγγραφή: Ayo-Dimitri K., Sovolak n.: nam-I digger Kastanya) (=Άγιος Δημήτριος, χωριό του ναχαγιέ Σοβολάκου – άλλο όνομα Καστανιά). Επίσης αναγράφεται και το χωριό «Γούρνες, χωριό ναχαγιέ Σοβολάκου», σελ. 179)».

Συμπληρώνουμε τις σχετικές αυτές πληροφορίες από το κατάστιχο: Το χωριό **Καστανιά** στις 29/4/1521 υπαγόταν στο Ναχιγιέ (διοικητική υποδιαίρεση = υποπεριφέρεια) Σοβολάκ του καζά (περιφέρεια) Καρπενησίου, με 10 οικογένειες, μία χήρα και (φορολογήσιμη) παραγωγή 2589 (οκάδων;) προϊόντων.

Υπήρχε επίσης άλλο κοντινό χωριό “Γούρνες” με την ίδια διοικητική υπαγωγή, 12 οικογένειες, μία χήρα και παραγωγή 948 οκάδων. Αξιοσημείωτο επίσης πως στο κατάστιχο του 1454 – 55 αναφέρεται και χωριό **Άγιος Δημήτριος** που δεν ταυτίζεται επακριβώς με την Καστανιά, και το πιθανότερο, ήταν ξεχωριστός και πολύ κοντινός οικισμός στην Καστανιά. (Γιάννη Γιαννόπουλου, Η ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ στη διαδρομή της ευρύτερης εθνολογικής σύνθεσης και διοικητικής οργάνωσης Κατερίνη 2021). Τον Άγιο Δημήτριο αναφέρει και ο Κύριλλος Καστανοφύλλης ως όνομα του χωριού Καστανιά στα Βυζαντινά χρόνια.»

Ευχαριστούμε πολύ τον Ζαχαρία Ζηνέλη!!

Αργυρό Πηγάδι

Το σχετικό με το θέμα άρθρο το οποίο σας είχαμε υποσχεθεί, θα δημοσιευτεί τελικά στο επόμενο φύλλο μας, μαζί με τον «καλοκαιρινό» σχεδιασμό των εκδηλώσεών μας.

ΙΩΝΙΑ
Ελληνικές Νοστιμιές
ΟΒΕΛΙΣΤΗΡΙΟ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ

18 χρόνια παραδοσιακής γεύσης από τη σούβλα και τα κάρβουνα!

ΑΦΟΙ: ΚΩΣΤΑΣ & ΧΡΗΣΤΟΣ
ΑΝΔΡ. ΤΑΡΑΜΠΙΚΟΣ

Ιωνίας 51, 171 21 Νέα Σμύρνη
210 93 44 910
210 93 18 355

Σας καλύπτουμε Γιορτές και Κοινωνικές Εκδηλώσεις **ΚΑΙ** με γεύσεις της αρεσκείας σας **ΚΑΙ** στο χώρο σας!

Όλα στα κάρβουνα!

Ανοιχτά
Καθημερινά από **12:00** μ.μ. έως **1:00** π.μ.

Παραδοσιακό μέλι ελάτης

από την Καστανιά Ευρυτανίας

Παραγωγός Θεόδωρος Λιαροκάκης

τηλέφωνα παραγγελιών:
26410 46876
6973 041712

Δημιουργία επαγγελματικών Στατιστικών και δυναμικών ιστοσελίδων e-shop, BlogSpot, portfolio

Τιμές προσιτές

Πληροφορίες: e-mail: netrebelos@gmail.com
Τηλ.: 6932370990 Ορέστης Δ. Ζηνέλης

artelia
catering | event | kitchen

ΜΠΟΚΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛ. 33, ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ • Τ.Κ.: 173 42, ΑΘΗΝΑ
Τ.: 210.99.26.820 • 210.93.50.446 Φ.: 210.99.26.820 Κ.: 6944.581.167
e-mail: artelia_ltd@yahoo.gr

Το βήμα του Πρόδρομου



Η εκκλησία του Αγίου Ιωάννη στον Πρόδρομο

Το πανηγύρι στον Αϊ Γιάννη, Κυριακή 29 Αυγούστου 2021

Άλλο ένα καλοκαίρι μέσα στην πανδημία με όλους τους νέους κανονισμούς στην καθημερινότητα όλων μας. Έτσι και στην όμορφη και μοναδικού κάλλους εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου έγινε η πανηγυρική Θεία Λειτουργία τιμώντας τη θυσία του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου. Τηρουμένων όλων των υγειονομικών κανονισμών λόγω της πανδημίας, παρευρέθηκαν στην κατανυκτική λειτουργία του πατρός-Σωτηρίου πολλοί συγχωριανοί μας, καθώς και φίλοι συντοπίτες των γύρω χωριών (Καστανιάς, Τόρνου & Ροσκάς). Ακολούθησε αρτοκλασία και το παραδοσιακό κέρασμα «λουκούμι, νερό, τσίπουρο». Η πανδημία δεν επέτρεψε την πραγματοποίηση του παραδοσιακού γλεντιού μέχρι δύσης ηλίου.

Ευχαριστίες

Ο Σύλλογος Προδρομιτών Ευρυτανίας «Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», εκφράζει τις ευχαριστίες του στους παρευρεθέντες (πατήρ Αθανάσιο καταγόμενο από Καστανιά, Νίκο Σουλιώτη Δήμαρχο Καρπενησίου, Παντελή Χαλκιά Αντιδήμαρχο Καρπενησίου, Γιάννη Σβερώνη Αντιδήμαρχο Καρπενησίου, Αθανάσιο Χαβέλο Σύμβουλο Δημάρχου και Κατερίνα Καλατζή Σύμβουλο Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας) που τίμησαν το ετήσιο πανηγύρι.

Κοινωνικά

Στις 23 Ιουνίου 2021, ο Γεώργιος Αποστόλου Σταυρόπουλος έκανε το τελευταίο του ταξίδι σε ηλικία 90 ετών. Γεννημένος στον Πρόδρομο Ευρυτανίας το 1931, ήρθε στην Αθήνα όπου και καταξιώθηκε επαγγελματικά στη μαγειρική τέχνη. Η μόνιμη κατοικία του ήταν στον Άγιο Δημήτριο αλλά μετά την συνταξιοδότησή του περνούσε μεγάλα διαστήματα στην αγαπημένη γενέτειρά του τον Πρόδρομο. Στην σύζυγό του Ελένη καθώς και στις οικογένειες των τριών γιων του (Αποστόλη, Σπύρου & Βασίλη) εκφράζουμε τα ειλικρινή συλλυπητήρια μας. Ανα-

παύεται στον κοιμητήριο του Προδρόμου.

Όλα από τη γη γεννιούνται και όλα στη γη καταλήγουν.

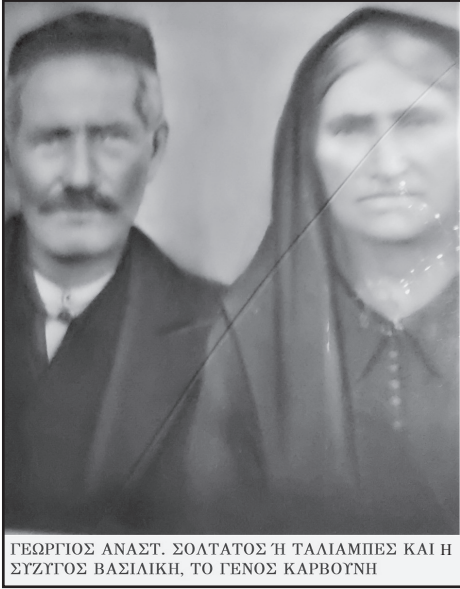
Ξενοφών

Ευχές για το 2022

Χρόνια Πολλά, χρόνια καλά
Χρόνια ευτυχισμένα, χρόνια δημιουργικά
Χρόνια χαρούμενα, χρόνια φωτισμένα
Χρόνια όλο υγεία, χρόνια ελπιδοφόρα
Σύλλογος Προδρομιτών Ευρυτανίας «Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος»

Κόπρανα (νυν Πρόδρομος) από το οποίο κατάγονταν και από το οποίο έφυγε και εγκαταστάθηκε στην Τραγάνα της Παραβόλας μαζί με όλη την φαμίλια του, το 1920. Εφτά παιδιά (τέσσερα κορίτσια και τρία αγόρια), η γυναίκα του Βασίλικη (το γένος Καρβούνη) και τα λίγα γιδοπρόβατα που είχε περιουσία, αλλά και πολύ πίστη στον εαυτό του. Στην Παραβόλα το 1924, γεννήθηκε και το τελευταίο του παιδί, ο Βασίλης, ο Πατέρας μου. Έκανε σωστή κατανομή της εργασίας και της απασχόλησης των παιδιών του. Τα κορίτσια στα καπνά και στις αγροτικές εργασίες, πολλές φορές σαν εργάτριες γης. Τα δύο μεγαλύτερα αγόρια, μαζί του στα ασβεστοκάμινα στα οποία ο ίδιος είχε ειδικευτεί. Ο τρίτος γιος, τσοπάνης, με βοηθό τον Πατέρα μου. Έτσι σταδιακά απόκτησε μικρή μεν, αλλά καλή ιδιοκτησία και όλα πήγαιναν καλά. Τα τρία κορίτσια

Γιώργο Δ. Σταμάτη, πολιτικό φίλο του Γιώργου Παπανδρέου, που η καταγωγή του ήταν από την Παραβόλα. Η οικογένεια Σταμάτη, είχε πολλά κτήματα



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΣΟΛΤΑΤΟΣ Ή ΤΑΛΙΑΜΠΕΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΤΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗ

στην Παραβόλα στα οποία δούλευαν αρκετοί αγροτοεργάτες, μεταξύ των οποίων και τα παιδιά του Ταλιαμπέ. Εξ άλλου στα

και τον παρακάλεσε να είναι και αυτός στην επίσκεψη αυτή.

Αυτός λοιπόν ήταν και ο πρώτος λόγος που ανηφόρησε προς το Χωριό. Έπειτα υπήρχανε αρκετοί συγγενείς του στο χωριό, τόσο από το σόι του, όσο και από το σόι της γυναίκας του, που λόγο της κατοχής είχε αρκετό καιρό (ίσως και χρόνια για μερικούς), που δεν τους είχε δει. Πράγματι η επίσκεψη έγινε και είχε θετική κατάληξη και για τα δύο χωριά και υπήρξε συμφωνία.

Όμως, μετά από λίγες μέρες, ο Ταλιαμπές αρρώστησε και πέθανε στην γενέτειρά του. Το ανίψι του από το σόι της γυναίκας του, ο Πάνος Καρβούνης, ανέλαβε το θλιβερό καθήκον να μεταφέρει το οδυνηρό νέο στην οικογένειά του στην Παραβόλα. Την διαδρομή Πρόδρομος- Παραβόλα, την έκανε σε οκτώ

ώρες όπως έλεγε η γιαγιά μου. Η νεκρώσιμη Ακολουθία έγινε στον Αϊ Γιάννη Πρόδρομο, στο Νεκροταφείο του οποίου και θάφτηκε, στις αρχές Αυγούστου 1945, χωρίς κανέναν από τα παιδιά του και χωρίς την γυναίκα του. Δύο μέρες μετά έφθασαν στο χωριό τα δύο από τα παιδιά του, η Αριστέα και ο Κώστας. Αφού έκαναν τα τριήμερα και τα εννιάμερα, έφυγαν στη συνέχεια για την Παραβόλα. Έπειτα ακολούθησε ο εμφύλιος και τα χρόνια πέρασαν, χωρίς κάποιος από τους δικούς του να ξανανέβει στο χωριό.

Κάθε Αύγουστο και με αφορμή το Προσκύνημά μας στην Παναγία την Προυσιώτισσα και κατά την επιστροφή μας, η γιαγιά Γιώργαινα μας ρωτούσε αν πήγαμε μέχρι τον Πρόδρομο. Αυτά μέχρι το 1979 που άφησε την τελευταία της πνοή στην Παραβόλα. Ήταν 103 χρονών. Η ίδια πίστευε ότι ήτανε θέλημα του Αϊ Γιάννη του Προδρόμου, να αφήσει την τελευταία του πνοή και να θαφτεί στο χωριό ο άντρας της, γιατί πριν κατέβουν στην Παραβόλα και για όσο έμειναν στο χωριό, ήταν επίτροπος του Ναού και τον «Κάλεσε», ο Άγιος κοντά του.

Το 1984, όταν άρχισε να γίνεται ο δρόμος από την Κοσίνα προς τον Γρανά, επισκέφτηκα το χωριό με την θεία Αριστέα και εντόπισα το μνημείο του παππού. Όταν ολοκληρώθηκε ο δρόμος μπορέσαμε με τον πατέρα μου και διαμορφώσαμε το μνήμα, έτσι που είναι σήμερα. Για πολλά χρόνια μετά, ανέβαινα στις 29 Αυγούστου, στην γιορτή του Αγίου στο Χωριό και μετά την λειτουργία πραγματοποιούσα το καθιερωμένο τρισάγιο. Όμως τα τελευταία χρόνια και με την πανδημία, δυστυχώς δεν μπόρεσα να ανέβω.

Ο Δήμος Καρπενησίου με θυμάται πάντα και μου στέλνει το τέλος της διατήρησης του τάφου, κάθε χρόνο ανελλιπώς. Είναι ο ΕΝΦΙΑ των νεκρών, όπως τον έχω ονομάσει. Ο Θεός και με την μεσιτεία του Αγίου, ας τον αναπαύει.

Γιώργος Βασ. Σολτάτος

(Ο Γιώργος Βασ. Σολτάτος είναι εγγονός του Γεωργίου Αναστασίου Σολτάτου. Το κείμενο δημοσιεύτηκε στις 14 Ιανουαρίου 2022, στο fb.)

Παλιά φωτογραφία



ΑΡΧΕΙΟ ΔΑΣΚΑΛΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΝΙΟΥΤΣΙΚΟΥ - ΚΑΡΑΜΠΟΤΣΗ. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1967. ΣΥΛΛΟΓΗ: ΖΑΧ. ΖΗΝΕΛΗΣ

Στις 5 Φεβρουαρίου 2021, στο fb και στη σελίδα ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΕΛΙΔΑ), δημοσιεύτηκε φωτογραφία από το Δημοτικό Σχολείο του Προδρόμου κατά το σχολικό έτος 1967-1968. Στη φωτογραφία αυτή πόζαραν στο φακό 29 μαθητές μαζί με τη δασκάλα τους Κα Ειρήνη Νιούτσικου, η οποία έστειλε τη φωτογραφία και την ευχαριστούμε πολύ. Παρακαλούμε πολύ, όποιος/α αναγνωρίσει τον εαυτό του/της ή κάποιον άλλο/η, να μας πληροφορήσει στην ηλεκτρονική διεύθυνση της εφημερίδας okastaniotis@yahoo.gr. Στην περίπτωση που συγκεντρωθεί ικανοποιητική πληροφορία θα προβούμε σε επανadημοσίευση της φωτογραφίας. Σημειώνουμε ότι στο fb έχει καλύτερη ανάλυση η φωτογραφία και οπωσδήποτε θα βοηθηθείτε για την αναγνώριση των προσώπων.

Ταλιαμπές

Ήτανε μία μέρα προς τα τέλη Ιουλίου του 1945, όταν πολύ πρωί, σηκώθηκε από το κρεβάτι του ο Γιώργος Σολτάτος του Αναστασίου, ο επιλεγόμενος και Ταλιαμπές.

Αυτή η μέρα ήταν σημαντική γι' αυτόν, αφού μετά από έξη χρόνια, θα ξανά ανέβαινε στην

και οι δύο γιοί παντρεύτηκαν και απόκτησαν δικιές τους φαμίλιες. Όμως ξεστράτισα στις λεπτομέρειες.

Σηκώθηκε λοιπόν χαρούμενος, ήπιε τον ρεβυθοκαφέ που του ετοίμασε η γυναίκα του, ζώστηκε το σελάχι του ,πήρε την γκλίτσα του και αφού χαιρέτησε την γυναίκα του, ξεκίνησε. Αφού προχώρησε λίγο, σταμάτησε, έφαξε το σελάχι του, διαπίστωσε ότι είχε πάρει μαζί του το γράμμα, γύρισε κοίταξε το σπίτι του (που έμελλε να ήταν η τελευταία φορά που το έβλεπε), έκανε το σταυρό του και συνέχισε τον δρόμο του. Μετά από τρεις μέρες, έφτασε στο χωριό. Ποιός όμως ήταν ο βασικός λόγος που τον έφερνε στο χωριό; Και τι έγραφε το γράμμα που πήρε μαζί του;

Είχε συμβεί το εξής:

Μετά την κατοχή και την απελευθέρωση, η κυβέρνηση διόρισε Νομάρχη Ευρυτανίας τον

κτήματα αυτά κατ' αποκλειστικότητα την βόσκηση την είχαν τα πρόβατά του. Ο Γιώργος Σταμάτης είχε μεγάλη εμπιστοσύνη στον Ταλιαμπέ, γιατί από την μακροχρόνια συνεργασία είχε διαπιστώσει την ντομπροσύνη του και την φιλαλήθειά του. Σαν Νομάρχης, μεταξύ των άλλων προβλημάτων που είχε να αντιμετωπίσει στον πολύπαθο νομό της Ευρυτανίας, του προέκυψε και αυτό της διαμάχης για τα σύνορα του Προδρόμου με την Ροσκά, ειδικότερα στα βοσκοτόπια. Επειδή δεν μπορούσε να πάρει την σωστή απόφαση, αφού τα επιχειρήματα της κάθε πλευράς φαινονταν να είναι ισχυρά μεν, αλλά όχι και τόσο αληθινά, θεώρησε σκόπιμο να κάνει επιτόπια διερεύνηση, περί τα τέλη Ιουλίου. Θυμήθηκε ότι ο Γιώργος Σολτάτος είχε την καταγωγή του από τον Πρόδρομο και για το λόγο αυτό του έστειλε το γράμμα



TAXI
Νίκος Καραγεώργος
☎ 697 21 62 956

ΕΔΡΑ ΚΑΡΠΕΝΗΣΗΣ

☎ Οικία: 22370-21000

Στη σύνταξη ο παπα-Σωτήρης

Από την 1/1/2022 ο ακούραστος Λειτουργός του χωριού μας, ο πατήρ Σωτήριος Τσιώκος τυπικά είναι συνταξιούχος.

εσωτερική φωνή που τον καλούσε πίσω στα πάτρια. Ακολουθήσε επίσης τις συμβουλές και το παράδειγμα του Πνευματικού

κατόχου του αείμνηστου παπα-Βασίλη από το 1983. Έργο ιδιαίτερα δύσκολο για τον Εφημέριο της Καστανιάς που έχει οκτώ Εκκλησίες και διαρκώς χρειάζονται φροντίδα. Στα χρόνια αυτά, φρόντισε το κατά δύναμιν για την επισκευή όλων των Εκκλησιών, εξωτερικά και εσωτερικά, ώστε όλες να φαίνονται σχεδόν αγνώριστες και να μας εκπλήσσουν ευχάριστα, έχοντας αφήσει στις αναμνήσεις μας την πρώτη τους εικόνα. Ιδιαίτερη και δύσκολη περίπτωση αποτελεί ο παλιός μας ενοριακός Ναός του Αγίου Νικολάου που παρά τις συνεχείς και αδιάκοπες ενέργειες όλων των Καστανιωτών, και χωριστά αυτού του παπα-Σωτήρη, και μολοντί επισκευάστηκε εκτεταμέ-

του αναγκάστηκε να εγκατασταθεί στη Λαμία για να αναζητήσει τις ευκαιρίες της ζωής που δικαιούνταν τα παιδιά τους.

Ο ίδιος δεν αρκέστηκε στις όσες γραμματικές γνώσεις είχε μέχρι τη χειροτονία του, αλλά κάθισε με ζήλο πάλι στα θρανία και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Μέση Εκπαίδευση. Πολύ εύκολα θα μπορούσε να ζητήσει μετάθεση για τη Φθιώτιδα για να είναι κοντά στην οικογένειά του που τόσο τον είχε ανάγκη, όμως, προς τιμήν του, κράτησε την Ενορία του και έμεινε πιστός στα χωριά μας που τα υπηρέτησε με ζήλο. Επιβραβεύοντας το ήθος και την προσφορά του ο μακαριστός Μητροπολίτης Καρπενησίου Νικόλαος αρχικά τον όρισε Αρχιερα-

χρόνια, με όσες δυνάμεις θα διαθέτει, θα εξακολουθήσει, όταν θα μπορεί, να ιερουργεί και να νοιάζεται για το ποίμνιο και για τις Εκκλησίες μας. Τούτο το τελευταίο, η μέριμνα για τις οκτώ Εκκλησίες του χωριού μας, δεν είναι εύκολο να το συλλάβει και να το επωμιστεί κανένας διάδοχος, αν βρεθεί, αφού πλέον, όποιος και να είναι, θα είναι ξένος και περιστασιακός.

Παπα-Σωτήρη, σε ευχαριστούμε για όλα, σου φιλούμε το χέρι με σεβασμό και σου ευχόμαστε να είσαι γερός για πολλά – πολλά χρόνια ακόμα να υπηρετείς και να ευαρεστείς τον Κύριο.

Ελπίζουμε πως η Μητρόπολη Καρπενησίου θα μπορέσει να εξασφαλίσει έναν άξιο διάδοχο,



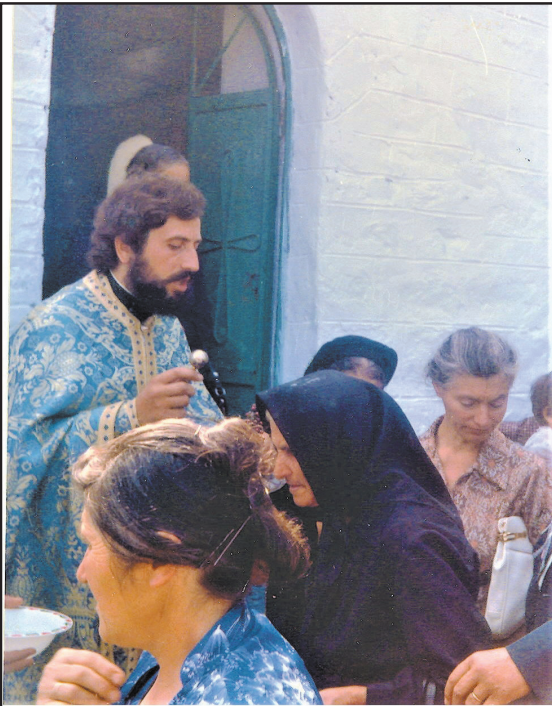
9/8/1981. Ο παπα-Σωτήρης στο πρώτο του Μυστήριο Βάπτισης που τέλεσε στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής Ροσκάς. Βαπτιζόμενος ο Δημήτριος Χρ. Κρίκος. Φυσικά, είχε πάει με τα πόδια, δεν υπήρχε οδική σύνδεση, 4 ώρες πορεία. Από το αρχείο της οικογένειας Χρ. Κρίκου.

Είχε χειροτονηθεί διάκονος στις 16/11/1980 στον Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Τόρνου και στις 23/11/1980 πρεσβύτερος στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Προυσού από το μακαριστό και πρώτο Μητροπολίτη Καρπενησίου κυρό Νικόλαο. Πρόσφερε επάξια της αποστολής του παραπάνω από 41 χρόνια. Για μας τους παλαιότερους μας φαίνεται σαν να ήταν χθες, και όμως!

Ο παπα-Σωτήρης υπήρξε γέννημα και θρέμμα της Καστανιάς, προερχόμενος από ευσεβέστατους γονείς. Αφού εργάστηκε για τρία χρόνια στον ιδιωτικό τομέα και μετανάστευσε για ένα μικρό διάστημα και στον Καναδά κοντά στα αδέρφια του, άκουσε την

του μακαριστού παπα-Βασίλη και ακόμη ένιωσε την πρόσκληση της Παναγίας Προυσιωτίσσης να μείνει στον τόπο του και να τον υπηρετήσει από το Ιερό Αξίωμα του Λειτουργού του Υψίστου ακολουθώντας το δρόμο της Θυσίας. Άξια συμπαραστάτης και συνοδοιπόρος του όλα αυτά τα χρόνια η σεβαστή πρεσβυτέρα Κωνσταντίνα, που τον στήριξε στο δύσκολο έργο του, έφερε στον κόσμο, ανάθρεψε και στήριξε μαζί του την οικογένειά του, τις τρεις θυγατέρες του, προσέχοντας δυο νοικοκυριά, στην Καστανιά και στη Λαμία, παράλληλα με την εργασία της στον ιδιωτικό τομέα.

Ο παπα-Σωτήρης συνέχισε στην Καστανιά το έργο του προ-



20/7/1983. Ο παπα-Σωτήρης στον Προφήτη Ηλία Καστανιάς. Φωτογραφία: Ζαχ. Ζηνέλης



6/12/2015. Ο παπα-Σωτήρης στην τελευταία Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο Καστανιάς. Φωτογραφία: Κώστας Απ. Μπώκος

να στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1980, το αποτέλεσμα δεν φαίνεται, γιατί παρουσιάζει στατικά προβλήματα και αυτό αποτελεί ανυπέρβλητο εμπόδιο και βέβαιη απειλή, δείχνοντας σαφώς, χρόνο με το χρόνο, το προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα. Να πούμε εδώ πως οι όποιοι αρμόδιοι έξω από το χωριό με τον τρόπο τους “σφυρίζουν αδιάφορα”. Για να πετύχει στο δύσκολο έργο της συντήρησης τόσων εκκλησιών ο παπα-Σωτήρης με το παράδειγμά του μπόρεσε να εμφανίσει στους ενορίτες του τη βεβαιότητα πως ακόμη και η πιο ελάχιστη συνεισφορά πάνει τόπο και ο ίδιος τις περισσότερες φορές μάζευε το ράσο και εργαζόταν προσωπικά, ακόμα και στις πιο δύσκολες οικοδομικές εργασίες. Το ίδιο γινόταν και στον Τόρνο και στον Πρόδρομο, ενορίες που είχε την ευθύνη τους. Ταυτόχρονα, όταν υπήρχε ανάγκη, πήγαινε αγόγγυστα και εξυπηρετούσε θρησκευτικές ανάγκες και σε μακρινότερα χωριά της Νότιας Ευρυτανίας. Κάποια Πάσχα έβγαζε Ανάσταση πρώτα στη Ροσκά, ύστερα στον Τόρνο και τέλος Ανάσταση και Λειτουργία στην Καστανιά.

Ο παπα-Σωτήρης έχει επιτελέσει μεγάλο έργο στο χωριό μας. Ήμασταν ευτυχείς που σε χρόνια δύσκολα και καθώς η ερήμωση των χωριών μας προχωρούσε και προχωράει με γοργούς ρυθμούς, εμείς είχαμε πατά από το χωριό μας, που έμεινε σταθερά στο χωριό μας, έστω και αν η οικογένειά

τικό Επίστροπο Αρακυνθίων και λίγο αργότερα στις 28/7/2013 τον τίμησε με το οφίκιο του Οικονόμου σε Αρχιερατική Λειτουργία στην Καστανιά.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως παρά το πρόβλημα υγείας που του παρουσιάστηκε τα τελευταία

Λειτουργό στα χωριά μας, που τώρα η μεγάλη Αρχιερατική περιφέρεια Αρακυνθίων έχει φορτωθεί ουσιαστικά στους ώμους ενός και, δυστυχώς, μοναδικού προς το παρόν ζηλωτή ιερέα, του π. Νικολάου Δαράβαλη, Εφημέριου του Προυσού.

Καφέ – μεζεδοπωλείο “Μύλος”



Μύλος είναι το όνομα του καφέ – μεζεδοπωλείου του συγχωριανού μας Γιώργου Παπαζαχαρία στο Καρπενήσι. Η επιχείρηση είναι βασισμένη στο οικογενειακό πνεύμα και την παρείστικη διάθεση και βρίσκεται στην περιοχή των Αγίων Ευρυτάνων. Τούς καλοκαιρινούς μήνες, Απρίλιο έως και Οκτώβρη, λειτουργεί και ανοικτός χώρος, “το Μπαλκόνι του Μύλου”. Όσοι λατρεύουν τις μερακλίδικες γεύσεις θα βρουν ποικιλίες κρεατικών, τηγανιές, κλασικούς μεζέδες όπως σαγανάκι και μπουγιουρντί, αλλά και σπιτικές νοστιμιές, όπως τυροπιτάκια και άλλα πολλά που περιλαμβάνονται στο μενού του “Μύλος”. Ξεχωρίζουν γεύσεις με καταγωγή από την Καστανιά, όπως το κατίκι και το σαγανάκι. Γεύσεις, φιλοξενία, υπέροχο service και παρέες θαμώνων, όλα συναντιούνται στον “Μύλο” του Καρπενησίου. τηλ. επικοινωνίας: 22370 80103



Café – Εντευκτήριο του Πολιτιστικού Κέντρου

Με χαρά ενημερώνουμε τις φίλες και τους φίλους ότι το Café-Εντευκτήριο του Πολιτιστικού Κέντρου Καστανιάς Ευρυτανίας θα είναι ανοικτό και το χειμώνα, διαθέτοντας πλέον πολύ καλή θέρμανση, που είναι το κυριότερο αγαθό εδώ στα Ψηλά Βουνά.

Κοπιάστε, λοιπόν, να σας περιποιηθούμε στα ζεστά. Ο χειμερινός εξοπλισμός μας, μία καινούργια ξυλόσομπα (που αποτελεί περιουσιακό στοιχείο του Πολιτιστικού) είναι προσφορά Ομάδας φίλων Καστανιωτών, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά για την ευγενική πρωτοβουλία και υποστήριξη, που καταδεικνύει την αγάπη τους για την Καστανιά, αλλά και το ενεργό ενδιαφέρον τους που τιμά την προσπάθειά μας. Σε ένδειξη ελάχιστης αναγνώρισης και ευχαριστίας, οφείλουμε ν’αναφερθούμε ονομαστικά στην Ομάδα φίλων Καστανιωτών, η οποία είναι: Παναγιώτης Ζηνέλης, Γεώργιος Μπαλτάς, Αθανάσιος Σιάτρας, Νικόλαος Μπαλαγιάννης, Στέλιος Ζηνέλης, Στέφανος Μπώκος, Κωστής Ι. Μπώκος. Επίσης, οφείλουμε ν’ αναφέρουμε και να ευχαριστήσουμε τους φίλους Nikos Bokos και Aleka Pateraki, που προσέφεραν στον εξοπλισμό του Πολιτιστικού μία χρησιμότητα παγομηχανή. Έτσι, τα ποτά σας θα δροσίζονται με κρυστάλλινο πάγο από το νεράκι του βουνού. Σας περιμένουμε με τις ομορφιές του ορεινού χειμώνα, στο ζεστό και φιλόξενο χώρο μας στην Καστανιά.

